உ துணை.

விவேகபாநு.

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

வால்யூம் 3 } 1904௵ பிப்பிரவரி௴ { புத்தகம் 2.

வித்தை:—முற்கால தற்கால நிலைமை.

இவ்வுலக சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் அறிவை அபிவிருத்தி பண்ணினவர்களில் இந்துக்களே முதன்மை பெற்றவர்களென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோன்ற விஷயம். இருக்கு வேதமே இவ்வுலகின் கணணுள்ள நூல்களிலெல்லாம் பழமையானது. அதற்கு முன் ஒரு நூலும் இவ்வுலகில்வழங்கி வந்ததாகப்புலப்படவில்லையென்பது கல்விமான்களின் துணிபு. இக்கொள்கை எச்சாதிக் கல்விமான்களுக்கும் உடன்பாடானதே. அநாதியாய் இந்துக்களைப் போல் கல்வியைக் கண்ணிணைக் காக்கின்ற இமையிற் காத்தவர்கள் அரிதென்றே சொல்லலாம். ஏனைய சாதியாரெல்லாம் கல்வியை மிக்க ஊக்கத்துடன் காப்பாற்றி வந்தவர்களானாலும் அவரெல்லாம் பிற்காலத்தே அவ்வாறு செய்து வந்தனர். இந்துக்களே கல்வியை முதல் முதல் தெய்வமாகக் கொண்டாடி வந்தவர்கள். சரஸ்வதி தேவதையை என்றும் போல் இன்றும் பூஜித்து வரும் வழக்கம் அவர்களிடமே குடி கொண்டிருக்கிறது. "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்" என்று குருவைக் கடவுளுக்குச் சமமாய்ப் பூஜித்து வரப்பட்ட ஜாதியார்களும் அவர்களே. வித்தியாப்பியாசத்தை ஒரு பெரும் மதச்சடங்காகக்கொண்டு அச்சடங்கைச் சீரும் சிறப்புமாய்ப் பெரும் பொருட் செலவில் நடத்தப்பட்ட ஜாதியார் இவ்வுலகில் வேறொருவரிருக்கிறார்களோ என்பது சந்தேகமே. எப்படிப்

பட்ட ஏழையும் தன் குழந்தைக்கு க்ஷராப்பியாசம் தொட ங்கு நாளில் குறைந்த மட்டில் அரைக்கால் ரூபாவாவது செலவு செய்து தெய்வ வழிபாடு செய்து தொடங்குவான். இவ்வித வழக்கம் நம் இந்து தேசத்திலேயே தொன்று தொட்டு வழங் கிக்கொண்டு வருகிறது. செல்வ வான்கள் இவ்விஷயத்தை ஆயிரம் ஐந்நூறு செலவிட்டுச் சிறப்புற நடத்துகிறார்கள். ஒரு சிறு கல்யாணம் போலவே கொண்டாடுகிறவர்களும் அநே கர் இன்னும் நம் தேசத்தில் இருந்து வருகின்றனர். "கைப் பொருடன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி" என மதிக்கும் நாடு இதுவே. அவ்வாறு மதித்து வந்த நம்மவர் அக்கல்வியை எவ் வாறு தொடங்கி அபிவிருத்தி செய்து வந்தார்களெனப் பார்ப் போம். ஸ்ரீமத் இராமாயணம், மகாபாரதம் முதலிய இதிகாச ங்கள் இவ்விஷயத்தில் நமக்குச் சில உண்மைகளை வெளியிடு கின்றன. அவையாவன. பாலசிக்ஷையானது தக்க அறிவு முதிர்ந்த பெரியோர்களால் நடத்தி வரப் பெற்றதென்பதும், தோட்டி முதல் தொண்டைமான் வரை தங்கள் குழந்தைகளைக் குருகுல வாசம் செய்வித்து வந்தார்களென்பதும், கல்வி பயிற் றுங்கால் "ஓதலிற் சிறந்தன்று ஒழுக்கமுடைமை" எனவும் "ஒழுக்கமுயர் குலத்தினன்று" எனவும் மொழிந்த மூத்தோர் சொற்களைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு நடத்தி வந்தனர் என் பதும் இன்னுமிவை போன்ற சிற்சில விஷயங்களுமே. அவ்வழக் கங்கள் இக்காலத்தில் முற்றிலும் மாறி விட்டன. சிறுவர் கல்வி பெரியோர் கையினின்றும் வழுவி மிகச் சீர் குலைந்துவிட் டது. குருகுலவாசம் கூட்டோடே கைலாசம்போய்விட்டது. ஒழு க்கமென்பதோர் இழுக்கமடைந்தது. ஸ்ரீராம லக்ஷ்மண பரத சத்துருக்கனர்களுக்குக் கல்வி கற்பித்து வந்தவர்கள் மகான் களாகிய வசிஷ்டரும் விசுவாமித்திரரும். பாண்டவர்களுக் கும் துரியோதனாதிகளுக்கும் கற்பனாசிரியர்கள் கிருபாசாரி யாரும் துரோணரும் பீஷ்மாசாரியருமே. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பக வான் குசேல முனிவருடன் கல்வி பயின்றது சாந்தீப முனிவரி டம். இவ்வுத்தம ஆசிரியர்கள் கல்வி கரை கண்ட மகான்கள். இக்காலத்திலோ நம் நாடு இவ்விஷயத்தில் சீர் குலைந்திருப்பதை உற்று நோக்குங்கால் அம்மம்ம ! மயிர்க்குச்செறிகின்றதே.

"தடியெடுத்தவனெல்லாம் தண்டற்காரன்" என்ற வண்ணம் எவரும் ஆலகுவில் போதகாசிரியராய் வந்துவிடலாம். ஒரு வேலையும் கிடைக்கவில்லை யென்றால். "ஏன் சும்மா குந்தியிருக்கிறாய்? ஒரு வாத்தியார் வேலைகூட உனக்குக் கிடைப்பதரிதாய்விட்டதா? நார்மலஸ்கூலுக்காவது போனால் நான்கு ரூபா சம்பளம் கிடைக்குமே. ஏன் வீணில் முழங்காலைக் கட்டிக்கொண்டு சும்மாகுந்தியிருக்கிறாய்?" எனச் சாமான்யஜனங்களுஞ் சொல்வதைக்கேட்டு நம்காது செவிடுபட்டுப்போயிருக்கிறது. ரேடாலுக்குப் போகக்கூலியாள் பிடிப்பதுபோல் போதனுமுறைப்பாடசாலைகளுககு ஆள்பிடித்து அனுப்பி அன்னவர்களுக்கு ஆண்டுநிறைந்தவுடன் ஆசிரியர்முத்திரைபோட்டு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவர்களேநம் சோமசன்மாக்களும் துரோணருமாய் வழங்குகிறார்கள். ஆசாரிய அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்கள் போலவே அவர்களும் தங்களுக்குநிகர் இவ்வுலகில் ஒருவருமில்லையென்றுதான் நினைக்கிறார்கள். கட்டிடத்துக்கு அஸ்திவாரமே முக்கியம். அதனிடம் கண்ணுங்கருத்துமாயில்லாமல் மேற்கட்டிடம் எத்துணைசிறப்பாய்க்கட்டியுமென்ன? பயனற்றதாகவே முடியும். அவ்விதமே பாலசிக்ஷையைச்சரிவரக்கண்ணோக்காமல் உயர்தரக்கல்விக்கு இலக்ஷக்கணக்காய்ச்செலவிட்டும் யாது பயன்? குழந்தைப்பருவத்தில் தக்கஅநுபவமுள்ளவர்களால் அக்குழந்தைதக்கவண்ணம் போஷிக்கப்பட்டு மிகக்கருத்துடன் வளர்க்கப்படாவிடின் வயது சென்ற பிறகு எத்துணை போஷணைகள் செய்தும் பயன்படுமா? ஐந்திலவளைப்பது எளிதாமேயன்றி ஐம்பதில் வளைப்பது எளிதாமோ? இது விஷயத்தில் நம் தேசத்தார் நீள நினைந்து செய்யவேண்டிய கடமைகள் பலவுள. அவைகளை அவ்வப்போது நம் பத்திரிகை வாயிலாய் விளக்கி வருவோம். அவிவேகம் என்னும் அந்தகாரத்தை நீக்கி விவேகம் என்னும் விண்மணியை விளக்கஞ் செய்வதே நம் பத்திரிகை பூண்ட முதற்கடமை என்பது நம் பத்திரிகையின் பெயராலேயே புலப்படும். "அறிவுடையார் எல்லாமுடையர்" என்பது பொய்யா மொழி.

பத்திராதிபர்.

ஓஷதி சாஸ்திரம் (Botany)

1—புஷ்பங்களும் அவைகளின் அமைப்பும் தொழிலும்.

ஓஷதிகள் அணுப்பிரமாணமுதல் ஆகாயத்தில் அளாவும் பெரிய விருக்ஷங்கள் ஈறாகப்பலவகைப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகள் பொதுக் குணங்கள் நோக்கியும் சாமான்ய தர்மங்களை நோக்கியும் புஷ்பிக்கிறவர்க்கமென்றும் புஷ்பியாத வர்க்கமென்றும் இருவகைப்படும். இதுபற்றியே "பூவாதேகாய்க்குமரமுமுள' வென்று நம் ஔவையாரும் கூறியிருக்கின்றனர். புஷ்பிக்கிறவர்க்கம் (1) இரட்டைப்பருப்புள்ளவைகளென்றும் (Cotyledons) (2) ஒற்றைப்பருப்புள்ளவைகளென்றும் இருவகையாம். அவரை, துவரை, கடலைமுதலியவர்க்கங்களும் புளியம்விதை, பாகல், புடல், வெள்ளரிமுதலியவைகளும் இரட்டைப் பருப்புள்ளவகைக்கு உதாரணங்களாம். அரிசி, கோதுமைமுதலிய தானியங்களும் தென்னை, பனை முதலியனவும் ஒற்றைப்பருப்புள்ள ஓஷதிகளுக்குஉதாரணங்களாம். பருப்புக்களின் பயன். குழந்தைகளுக்குப்பால்யாவஸ்தையிலிருக்குங்கால் கடினமான அன்னமுதலியவஸ்துக்களைஉண்டுஜீரணிக்கும் சக்திகிடையாது. அதனால் ஈசுவரன் தாயினிடம் பாலையுண்டுபண்ணி அக்குழந்தைகளைப்போஷிக்கிறார். முட்டைகளில் குஞ்சாகக்கூடிய மஞ்சள்கருவானது விருத்தியடைவதற்கு அதனுள்ளேயே வெள்ளைக்கருவை அதற்கு உணவாக ஈசுவரன் அமைத்திருப்பது யாவரும் அறிந்தவிஷயம். இதனாலன்றோ "கருப்பைக்குள் முட்டைக்கும் கல்லினுள் தேரைக்கும் விருப்புற்றமுதளிக்கும் மெய்யன" என்று பெரியோர் கூறியிருக்கின்றனர். அக்காரணங்கொண்டே வித்தில் சூட்சுமமாக இருக்கின்ற கருக்கள் செடியாகவும் மரமாகவும் உண்டாகின்றன. ஜலசத்தையும் வாயுசத்தையும் கிரகித்துத் தன்மயமாக்கும் யோக்கியதை அவைகளுக்கு இல்லாதிருக்கும் ஆதிநிலைமையில் அவை பூமிக்குள் வேரூன்றவும், மேல் முளைகிளம்பவும், இரண்டு இலையாவது விடவும் யோக்கியதை உண்டாகும்படி ஈசுவரன் உணவை அவைகளுக்குப் பருப்பிலேயே அமைத்திருப்பதின் அற்புதத்தை என்சொல்வது. மேற்கூறிய ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஓஷதிகள் சில சாமான்யதர்மங்களின் ஆதாரத்தின்மேல் குடும்பங்களாகவும் உட்பிரிவுகளாகவும் பலவாறு பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றிப்பின்னொருசமயம் எடுத்துரைப்போம். தற்காலம் ஓஷதிகளின் ஒரு பாகமாயமைந்து கண்டவர் மனமும் கண்ணும் கவர்ந்திட வனப்புவாய்ந்த புஷ்பங்களைப்பற்றிச் சிறிது விசாரிப்போம்.

அவைகளின் அமைப்பு. (1) இன்றி அமையாத உறுப்புக்களென்றும், (2)உபஉறுப்புக்களென்றும் இருவகைப்படும். இன்றியமையாத உறுப்புக்களாவன:—சுக்கிலம் (ஆண்சத்து) உள்ளகரணங்கள். சுரோணிதம் (பெண்சத்து)

உள்ளகரணங்கள். அவைகளை முறையே ஸ்டேமன்ஸ் (Stamens) என்றும் பிஸ்டில்ஸ் (Pistils) என்றும் ஆங்கில சாஸ்திரிகள் கூறுவர். பெரும்பாலும் ஒருபுஷ்பத்தின்மத்தியிலிருப்பது சுரோணிதகரணமென்றும் அதனைச் சுற்றியவட்டம் சுக்கிலகரணங்களுள்ளதென்றும் அறிக. உப உறுப்புக்களாவன:— வர்ண இதழ்களென்றும் (Carolla) அவைகளைத்தாங்கும் அடிமடல்களென்றும் (Calyx) இருவகைவட்டரூபங்களாம். இந்நால்வகை உறுப்புக்களுமுள்ள புஷ்பத்தைப் பூரணபுஷ்பமென்றும் இவைகளில் ஏதேனும் ஓர் அங்கம் குறைந்திருக்கும்பக்ஷத்தில் அங்கவீனபுஷ்பம் (அங்கம் குறைந்தபுஷ்பம்) என்றும் கூறுவார்கள். சுக்கிலசுரோணிதகரணங்கள் ஒரேபுஷ்பத்தின்கண் இல்லாமல் சுக்கிலகரணமுள்ள புஷ்பமென்றும் சுரோணிதகரணமுள்ள புஷ்பமென்றும் வெவ்வேறு புஷ்பங்களாக ஒரேசெடியில் அமைந்திருப்பதையும் காணலாம். மனிதர்களிலும் மற்றஜீவராசிகளிலும் அமைந்திருப்பனபோலவே இப்புஷ்பங்களும் ஆண்பெண்களாக வெவ்வேறாய் அமைந்திருக்கின்றன. உதாரணமாக பரங்கி, பூசணி, புடல், பாகல், பீர்க்கு, இவைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். இவற்றில் நம்மவர் கொட்டை அல்லது காயில்லாப் பூவை ஆண்பூவென்றும் கொட்டையுள்ள பூவைப் பெண்பூவென்றும் கூறுவது வழக்கம். சிலசமயங்களில் ஆண்பூ ஒரு செடி, கொடி அல்லது மரத்திலும், பெண்பூ வேறு செடி கொடிமரத்திலும் இருப்பதுமுண்டு. உதாரணமாகப் பனைமரத்தைப்பார்க்கலாம். ஓஷதிகளெல்லாம் ஜீவரூபங்களே. இக்கொள்கை நம்மவரிடத்தும் ஆங்கில சாஸ்திரிகளிடத்துமுண்டு. புஷ்பிக்கிற வர்க்கங்களெல்லாம் அநேகமாய்ச் சுக்கில சுரோணிதகரணங்கள் சம்பந்தப்பட்டு அதன்மேல் கருத்தரிக்கின்றன. ஒரே புஷ்பத்தில் ஆண் பெண்கரணங்கள் அமைந்திருக்கும்பக்ஷத்தில் அவைகள் சம்பந்தமுண்டாகிக் கரு உற்பவிக்கும். அவ்வாறின்றி வேறு புஷ்பங்களில் அல்லது வெவ்வேறு மரங்களில் ஆண் பெண் கரணங்கள் வேற்றுமைப்பட்டிருந்தால் சுக்கிலசுரோணிதங்கள் எவ்வாறுசேரமுடியும்? சேராவிடின் எவ்வாறு கருத்தரிக்கும்? பூந்தோட்டங்களில் காலையிலும் மாலையிலும் புஷ்பிக்கின்ற புஷ்பங்களைப் பார்ப்போமானாலும் புஷ்பிக்கின்ற நெற்பயிர்களைப்பார்போமானாலும்பற்பலவர்ணங்களுள்ள அழகான வண்டுகள் பூச்சிகள் நூல்யந்திரசாலையில் நூல் பாவோடும்வண்ணம் சுறு சுறுப்பாய் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இவை யாதொரு வேலையுமின்றித் திரிந்துகொண்டிருக்கிற நம் சோம்பேறிகளைப்போல் வீணாய்த் திரிந்துகொண்டிருக்கிற பிராணிகளல்ல. இரண்டுகாரியங்கள் செய்து முடிக்கின்றன. ஒவ்வொருவண்டும் அல்லது ஈயும் உணவு தேடும்பொருட்டுப் புஷ்பங்கள்தோறும் போய் ஒவ்வொரு புஷ்பத்தின் அடிக்குழலில் நுழைந்து அங்கிருக்குந் தேனைக்குடித்து மெழுகுக்குவேண்டிய சத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு தன்

தன் இருப்பிடத்துக்குச் செல்கின்றது. இஃது அது அறிந்துசெய்யுங்காரியம். அவ்வண்டு அறியாமல் ஈசுவரப் பிரயத்தன பூர்வமாய்ச் செய்யப்பட்ட காரியம் மற்றொன்று. அஃது ஒரு பெரு ஆச்சர்யமான காரியம். அக்காரியம் நிறைவேறும் பொருட்டே முன் தூண்டுதலாக ஈசுவரன் புஷ்பங்களில் தேன், வாசனை மகரந்தங்கள் முதலியவைகளை யமைத்திருக்கிறார். வண்டானது பூவினிடஞ் சென்று அப்பூவின் மையத்தைச்சுற்றியிருக்கின்ற ஆண் கரணங்களைச் சார்ந்து உள் நுழைந்து பூவின் அடிப் பக்கத்திலுள்ள தேனைக் குடிக்கப் புகுங்கால் அவ்வாண் கரணத்திலுள்ள சுக்கிலமடங்கிய பூந்தாதுகள் (pollen grains) அவ்வண்டின் மூக்கில் படிந்து ஒட்டிக் கொள்கின்றன. அவ்வாறு மூக்கில் பூந்தாதுகளுடன் செல்லும் வண்டு மறுபடியும் தேனை நுகர எண்ணி சுரோணித கரணமுள்ள பெண் பூவிற்குச் செல்லுங்கால் மூக்கிற்படிந்த சுக்கில தாதுக்கள் சுரோணித கரணங்களைத் தீண்டுகின்றன. அச்சமயம் அப்பூந்தாதுகள் அவைகளில் படிந்து ஒட்டிக் கொள்ளுகின்றன. இப்பெண் பூக்களிலுள்ள சுரோணித கரணத்தினுடைய மேற்பாகம் ஒட்டிக்கொள்ளும் படியான தைல சத்துள்ளதாய் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதனால் சுக்கிலதாதுகள் படிந்தவுடன் சுரோணித கரணங்கள் அவற்றை வெளியில் விடாமல் தம்முள் கிரகிக்கும் சக்தியுள்ளனவாகின்றன. சில புஷ்பங்களுக்கு மேற்கூறிய தைல சத்து இல்லை. ஆனால் வலை வலையாயிருக்கின்ற ஒரு கவசம் சுரோணித கரணத்தின் நுனியில் அமைந்திருக்கின்றது. அதனால் மகரந்தப்பொடிகள் சுரோணித நுனியில் படிய வலையிலகப்பட்ட மீன்போல் ஆய்விடுகின்றன. அவ்வாறு அவை அமைந்தபின் பூந்தாதின் வெளிக்கவசம் கீண்டு, நுண்ணிய குழல் ரூபமாக ஆகி புஷ்பத்தின் அடிப்பாகத்திலிருக்கின்ற சுரோணிதப்பையை எட்டுகின்றது. அக்குழல் மூலமாய் சுக்கிலசத்து சுரோணிதப்பையில் சம்பந்திக்கவே, பை வெடித்து இரண்டு சத்தும் ஒன்று படுகின்றது. இதைத்தான் கருத்தரிக்கின்ற தென்று நாம் கூறுகிறோம். இதுவே காலக்கிரமத்தில் வித்தாகவிளைகின்றது. அனேகமாய் உலகத்திலுள்ள ஜீவராசிகளெல்லாம் (மனுஷன்முதல் ஓஷதிகள் ஈறாக) மேற்கண்டவிதம் பல்கிப் பெருகுகின்றன. ஓஷதிகளில் வேறுபாடுள்ள எத்தனையோவித்துக்கள் இருக்கின்றன. மற்ற ஜீவராசிகளில் எத்தனையோ ஜீவ வகுப்புக்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஜீவ வகுப்பிலும் வெவ்வேறான உட்பிரிவுகளுண்டு. அவை எல்லாவற்றிலும் உண்டாகும் மூலக்கருக்களை உயர்ந்த பூதக்கண்ணாடியினால் பரிசீலனை பண்ணிப்பார்ப்பதில் ஒன்றுக்கொன்று யாதொரு வித்தியாசமுமிருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. "மானுட மூலகருவின் வளர்ச்சியைப்பார்க்கின் முதல் முதல் சுக்கில சுரோணித சம்பந்தம் நேர்ந்து கண்ணுக்குப் புலப்படாத சிறு அண்டமாய் உற்பவிக்கும்போது செடிகளின் கருக்களுக்கும்

அதற்கும் சிறிதும் வித்தியாசமில்லையென்றும் நாளடைவில் வித்தியாசம் சொற்பம் சொற்பமாய் உண்டாகிப் பிராணிகளின் சொரூபம் அமைந்தும் பின் பிராணிகளின் பதவி படிப்படியாய் ஏறி ஏறிப் பரிணமித்துக் கடைசியாய் மனிதவடிவத்தை அடைகின்றது என்றும் ஓர் ஆங்கில பண்டிதர் கூறுகிறார். ஆதியில் வெளிப்படையாய் வித்தியாசங்கள் ஜீவகோடிகளின் மூலகருக்களிவில்லாமலிருந்தாலும் பின்னர் வித்தியாசங்கள் பலவாறாக உண்டாகிறபடியால் இவ்வித்தியாசங்களுக்கு ஆஸ்பதம் சூட்சுமமாகக் கருக்களில் அமைந்துதானிருக்க வேண்டும். அந்தச்சூட்சும வித்தியாசங்களை மனோகற்பனைசக்தியால் ஆய்ந்து பார்க்குங்கால் ஈசுவரனது இச்சாரூபமான மனச்சலனமே அவ்வவ் வித்தியாசங்களாகப் பரிணமித்ததென்று ஊகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஈசுவரனே பிரபஞ்சமாகி அதில் மறைந்திருக்கிறானென்ற வேதக்கருத்தை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகப்பெருமானும்:—

“ பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி ” என்றும்,

“ நிரந்த ஆகாய நீர் நிலந்தீகால் ஆயவையல்லாய்
ஆங்கேகரந்த தோர் உருவே ” என்றும்

திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

சுக்கிலசுரோணித பாகுபாடுகளில்லாமல் அபிவிருத்தியாகும் ஜீவராசிகள் சில வுண்டு. அவைகளைப்பற்றி வேறுசமயத்திற்கூறுவோம்.

வெவ்வேறு புஷ்பங்களிலிருக்கும் சுக்கில சுரோணித சத்துக்கள் சேரும் வண்ணம் வண்டுகள் துணைக்கருவிகளாக இருக்கின்றனவென்று முன் கூறினோம். புஷ்பங்களிலுள்ள தேன், மகரந்தம் இவைகள் மட்டுமே வண்டுகளுடைய மனத்தைக் கவர்ச்சி செய்யும் சாதன உபாயங்களாக மாட்டா. வேறு சாதன உபாயங்களுமுண்டு. புஷ்பங்கள் பற்பல அழகான வர்ணங்களாயமைந்திருக்கின்றன. தாமரை, ரோஜா முதலிய பூக்கள் இன்பமான சிவப்பு வர்ணமுள்ளவைகளாகவும், நீலோற்பலம் காயாம்பூ, முதலிய புஷ்பகள் அழகிய நீலவர்ணமுள்ளவைகளாகவும், கொன்றை, மந்தாரை, மகிழ், சம்பங்கி, சண்பகம் முதலிய புஷ்பங்கள் மஞ்சள் நிறமுள்ளவைகளாகவும், அந்திமந்தாரை பகட்டான ஊதா வர்ணமுள்ளதாகவுங், சாஜிமல்

லிகை, முல்லை, இருவாக்ஷி, பனிநீர், தும்பை முதலியன வெண்மை நிறமுள்ளவைகளாகவும், பாரிஜாதம், பவளநிறமும் வெண்மையும் கலந்ததாகவும் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் மனிதன் மனத்தையும் கண்களையும் மட்டும் களிப்பிக்கச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டனவா? அல்லது வேறு காரணம் பற்றியுமோ? மனிதன் செருக்குக்கொண்டு தன்னிமித்தமே ஈசுவரன் புஷ்பங்களைச் சிருஷ்டித்ததாகக் கூறி மனமகிழ்ச்சி கொள்ளட்டும். ஆனால் அவரது உட்கருத்து உண்மையிலேயே வேறு என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை. பற்பல வர்ண இதழ்களோடு கூடிய இப்புஷ்பங்களைச் சிருஷ்டித்ததின் முக்கிய நோக்கம் வண்டு முதலிய பூச்சிகள் அந்நிறங்களால் கவரப்பட்டு அம்மலர்களை நாடவும் அதனால் அவை அம்மலர்களிலுள்ள பூந்தாதுகளை வேறு மலர்களில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து ஔஷதிகளை அபிவிருத்தி செய்வதுமே. பகட்டான வர்ணங்களையுடைய புஷ்பங்களுக்கு வாசனை அநேகமாயிருப்பது துர்லபம். வாசனையுள்ள புஷ்பங்களுக்குப் பகட்டான நிறமிருப்பது அபூர்வம். வண்டுகளின் கண்களைக் கவரும்படி புஷ்பங்களில் பகட்டான வர்ணங்களையும் அவைகளின் மூக்கைக் கவரும்படி அவற்றில் இனிமையான வாசனையையும் அமைத்திருக்கும் ஈசன் செயல் அம்மம்ம! அதி ஆச்சரியமானது. இவைநிற்க. வர்ணப்பூக்களெல்லாம் வெகுவாய்ப் பகற்காலம் மலருமியல்பையுடையன. இரவில் மலர்ந்தால் வண்டினம் அவைகளைப் பார்க்கமுடியாமற் போய்விடும். மலர்ந்தவுடன் பூந்தாதுகளை வண்டுகள் கொண்டுபோய்ப் பெண் புஷ்பங்களில் சேர்ப்பிக்காமற் போனால் பூந்தாதுகள் உதிர்ந்து வீணாகுமன்றி அவற்றின் சக்தியும் சிறிது குறைவுபடும். இக்காரணங்கொண்டே எல்லாம் வல்ல ஈசன் புஷ்பங்கள் மலரவும், உடனே வண்டினங்கள் நாடவும், பூந்தாதுகளை எடுக்கவும், அவைகளைப் பெண் பூக்களில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவும் அதனால் ஔஷதிகள் பல்கிப் பெருகவும் இம்மாதிரி எல்லாத்தொழிலும் தொடர்ச்சியாய் கணப்பொழுதில் நடக்கும்படி ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இராக்காலங்களில் மலர்கின்ற புஷ்பங்கள் அநேகமாய் வெண்மைநிற முடையன. அவை அநேகமாய் வாசனை யமைந்தவையாதலால் வண்டுகளைப் புஷ்பித்தவுடன் வரும்படியான சக்தியுடையன வாகின்றன.

[இன்னும் வரும்]

ப. நாராயணய்யர்.

சைவசித்தாந்தம்.

[தொடர்ச்சி.]

காற்றை வயிற்றில் ஆகருடணஞ் செய்து பூரித்தல் பூரகமென்றும் நீர் நிறைந்த குடம்போலச் செறிதர வாயுவை வயிற்றிற் றரித்தல் கும்பகமென்றும் வயிறு கலந்த காற்றை அவ்வயிற்றி னின்றும் வெளியே விடுத்தல் இரேசக மென்றும் கூறப்படும். இந்தப் பிராணா யாமத்தைச் செய்திடுங்கால் வேர்வை யுண்டாகில் அதமம். நடுக்கம் உண்டாகில் மத்திமம். உத்தானம் உண்டாகில் உத்தமம். உத்தம மாகிய இது கிடைப் பளவும் அவ்விரண்டையும் தவிரற்க. ஒருவனுக்கு இந்தப்பிராணாயாமத்தினால் சித்த சுத்தியும் அதனால் மனம் சிவத்தில் திடமுறப் பற்றுதலும் அதனால் பரசிவக் கலப்பி லுற்று ஒளிர்ந்திடுதலும் அதனால் பரமுத்தியும் சித்திக்கும்· இப்படியன்றி இரேசக பூரகங்களை நீக்கி கும்பகத்தையே நிலையுறச் சாதனஞ் செய்யில் பாதகங்க ளெல்லாம் நீங்க ஞானத்தை விரைவி லடைவான். மேன்மை யோடுங் கூடிய இந்தப் பிராணாயாமத்தை யெப்பொழுதும் அப்பியாசஞ் செய்வோனுக்கு யாதொரு குற்றமும் உண்டாகாது. கிடைத்தற் கரியன எவ்வுலகத்தினு மில்லை. ஆதலால் சர்வ முயற்சி யாலும் அந்தப் பிராணா யாமத்தை அப்பியாசம் பண்ணி வரவேண்டும். அப்பியாசம் பண்ணத் தக்க காலங்க ளாவன:—சந்தியா காலங்கள், பிராம முகூர்த்தம், நண்பகல் முதலியனவாம். காற்றை ஆகருடணஞ் செய்து வயிற்றில் பூரித்து நாசி நுனியினும் நாபி மத்தியினும் பாதத்திற் பொருந்திய அங்குடத்தினும் தாரணம் பண்ண வேண்டும். இவ்வாறு அனுட்டிப்போன் சகல ரோகங்களு மின்றி நூறாண்டு ஆசையோடு சீவித்திருப்பா னென்று வேதங் கூறும்.

தாரணத்தை நாசி நுனியிற் செய்யில் அவனுக்கு வாதம் வசப்படும். நாபி மத்தியிற் செய்யில் நோய்க ளெல்லாம் நீங்கும். பாதத்திலுள்ள அங்குட்டத்திற் றரித்தால் சரீரம் கனமின்றி இலகுவாகும். நாவினால் காற்றை ஆகருடணஞ் செய்து கலமுற அமிர்த பானம் பண்ணுவானேற் சகல ரோகங்களும் நீங்கும். நாவினால் காற்றை ஆகருடணம் பண்ணி நாவடியினில் அமைதரச் சித்த தாரணம் பண்ணி அமிர்த பானஞ் செய்யில் தேவர் புகழும் இன்பம் பல உண்டாகும். இடகலையால் ஆகருடணஞ் செய்து காற்றைப் புருவ மத்தியில் தாரணஞ் செய்து அமிர்த பானஞ் செய்வானாகில் வியாதிக ளெல்லா நீங்கும்· இடகலை பிங்கலைகளால் காற்றை இழுத்து நாபியிற் றரித்தாலும் உரோகங்களெல்லா நீங்கும்

ஒரு மாதம் மூன்று சந்தியினுந் தடையின்றிக் காற்றை நாவினு விழுத்துச் சித்தத்தைத் தன் நாபியின் பக்கத்திற் றரித்தால் வாதமே முதலாகச் சொல்லுகின்ற பல தோடங்களு நீங்கும். இரண்டு நாடிகளால் காற்றை ஆகருடணஞ் செய்து இரண்டு நேத்திரங்களினும் சிரத்தினும் காதுகளினும் தாரணஞ் செய்தால் அந்த அந்த இடங்களி லுள்ள பிணி நீங்கும். சுவத்தி காசனத்தி லிருந்து குற்றமில்லாத மனதை யுடையவனாய் அபானவாயுவை மிருதுவாக பிரணவத்தோடும் இழுத்து அங்குட்டத்தால் செவியை மூடி தற் சனியினுல் கண்ணை மூடி மத்திமையினுல் நாசியை மூடிக் கொண்டு ஆனந்தந் தோன்று மளவும் சிரத்தில் பொலிவுறத் தாரணஞ் செய்க. அப்பொழுது பிராண வாயுவு பிரமரந்திரத்தைப் பொருந்தும். அக்காலையில் நாத மொன்று உண்டாகும். அது பத்து விதமான தொனியோடுங் கூடி ஒலிக்கும். அவையாவன:— கிண்கிணி, சிலம்பு, மணி, சங்கம், யாழ், தாளம், வேய்ங்குழல், பேரி, மத்தளம், முகில் என்பனவாம். வாயுவின் தாரணை சென்னியின் மத்தியில் பொருந்துங் காலையில் ஆன்மா மலையினின்றும் இழிகின்ற அருவிபோன்று கீழ்முகமாய்த் தோன்றும். அப்பொழுது மெய்ஞ்ஞானம் உதிக்கும். அது உதிக்கவே முன்னையுள்ள சமுசார பந்தம் யாவுங் கழிந்தொழியும். முத்தாசனமாக விருந்து பரமசிவனையும் யானைமுகக் கடவுளையுந் தியானஞ்செய்து மூலாதாரத்தில் சிவந்த கேசரங்களையுடைய தாமரை மலரில் பிரணவத்தை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு எவ்வளவு வரை மனோலய மாகுமோ அதுவரைக்கும் வாயுவை நிரோதஞ்செய்க. அந்த யோகத்தினுல் அபான வாய்வு அக்கினித் தானத்தையடையும். அந்த அக்கினியோடு அபான வாய்வையும் பிராண வாயுவையும் அழல்சய முறுமளவும் பிரணவத்தை மனதில் தியானஞ் செய்துகொண்டு பொருந்தத் தாரணஞ் செய்யவேண்டும். அக்கினி சயமாகியபின் அக்கினி மண்டலத்திற்கு மேல்பாலில் நாபிக்குக்கீழ்பாலில் இதழ்களெல்லாம் வளப்பத்தோடுகூடி விளங்குகின்ற சுவாதிட்டான கமலமலரில் விளங்கிடும் பிராணவாயு அடானவாயுக்களை விளங்குகின்ற தீயோடும் எற்றி பிரணவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு நாபியினை கண்ணுற்பார்த்து மனோலயம் எவ்வளவுவரை ஆகின்றதோ அவ்வளவு வரைக்கும் காற்றை நிரோதஞ்செய்க. சுழுமுனையானது முதுகினடுவில் வீணுதண்டம்போலப் பொருந்திய எலும்போடுகூட சிரத்தினடுவேவந்து புருவமத்தியமளவுநிற்கும். நாபியிலுற்ற கந்தத்திற்கு இரண்டங்குலத்தின் கீழ் காந்தியோடு குண்டலிசத்தி பாம்பின்வடிவமாய் தன்படத்தால் சுழுமுனைத்துவாரத்தை மறைத்துக்கொண்டு அந்தச்சுழுமுனுநாடியைக் கண்டபாகத்தால் எட்டுச்சுற்றோடு பொருந்தச்சுற்றி ஒளிபொருந்திய் உடலை சுழுமுனுநாடியின்வழியே மேற்கொண்டுபோய் வாலால் பிரமரந்திரத்தை

மறைத்துக்கொண்டிருக்கும். சுழுமுனைத்துவாரம் மறைக்கப்பட்டிருத்தலால் காற்றும் அன்னுதிசாரமும் அதற்குள் நுழையப்பெருவென்று சுருதி கூறும். ஆதலால் வாயுவைத்தீயோடும் மேலே எற்றுங்காலையில் இமைப் பொழுதில் குண்டலிசத்தி சுறுசுறுப்பையடையும். பின்பு நாபிக்குழியினின் றுங் கவித்த தன்படத்தை வாங்கும். அக்காலையில் சுழுமுனை மாட்சிமை பொருந்தவிளங்கும். அங்கே விளங்குகின்ற அக்கினியோடு காற்றைப் பிர ணவத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு சுழுமுனைநாடிவழியாக்ச் சிரமளவுஞ் செலுத்தித் தாரணத்தைச் செய்யவேண்டும். அக்கினியோடு காற்ருல் சரீர முழுவதும் பூரிக்கப்பட்ட அக்காலையில் சிரசில் ஆன்மா ஆகாயத்தில் விளங் கும் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும். இவ்விதமாக அப்பியாசம் பண்ணு கின்றவனுக்குக் காற்று வசப்படும். காற்று வசப்பட்டதற்கு அடையாளமாக வேர்வைமுதலியசில சின்னங்கள் உண்டாகும். பரிசுத்தமாகிய இந்த யோ கத்தைச் செய்பவனுக்கு திரிலோகத்தினும் சமானம் வேறில்லை. மூலரோ கம் பவுந்தரம் மற்று முள்ள நோய்கள் யாவும் நீங்கிவிடும். பாவமும் நீங் கும். அதனுல் சித்தசாந்தி உண்டாகும். அதனுல் பிரமதேவர் விஷ்ணு இந்தி ரன் ஆகிய இவர்கள் வாழ்க்கையெல்லாம் ஓர் துரும்புபோல மதிக்கும்படி யாக வயிராக்கியமுண்டாகும். அதனுல் சிவஞானம் உண்டாகும். அதனுல் பாசப்பிணிப்பு அறும். அதனுல் முத்தியுண்டாகும். இந்த ஞானசாதனத் தைவிட்டு எப்பொழுதும் மாயையில் மூடப்பட்டு பூமியில் மனிதர்கள் பாச பந்தத்தில் சுழலுகின்ருர்கள் என்ன ஆச்சரியம். அப்படிச்சுழலுதல் கிருமிகள் மலத்தில் மூழ்கி மனமகிழ்ந்திடுதலை ஒக்கும். இக்கருத்துநோக்கியே தெய் வப்புலமைத் திருவள்ளுவதேவரும், "செயற்கரியசெய்வார் பெரியர் சிறியர் செயற்கரியசெய்கலாதார்" எனவும், "தலைப்பட்டார் தீரத்துறந்தார் மயங்கி வலைப்பட்டார் மற்றையவர்" எனவும் கூறியதூஉ மென்க. திவ்வியஞானு சாரத்தை அனுட்டிக்கின்றவர்கள் இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையைச் சிறிதும் சிந்தியாது சிவபெருமானது உபயபாதங்களைப்பற்றி முத்தியைப்பொருந்தி வாழ்வார்கள். சிவபெருமானது திருவடிஞானத்தைப்பெற்றவர்கள் சகத்தை ஞானவடிவமாகக் காண்பார்கள். சமுசாரமாகிய பந்தத்தில் மூழ்கியிருக் கின்றமூடர்கள் அநித்தியமாகிய பொருள்வடிவமாகக் காண்பார்கள். சிவ பெருமானது திருவடியையடைதற்கு எது பலவிதமாகக்கூறுவர். தானப் பேற்ருல் போகங்கள் உண்டாகும். யாகாதி கிருத்தியங்களால் தேவலோக முதலிய பதவிகள் சித்திக்கும். தவங்களைச்செய்தலால் பிரமபதவி விஷ்ணு பதவிமுதலிய பதவிகள் சித்திக்கும். ஆதலால் மெஞ்ஞானம் ஒன்றே மோக்ஷ த்துக்கு எது. கூர்மையாகிய அறிவினையுடைய பெரியோர்கள் இதனுண்மை யை உணர்வார்கள். மூடர்கள் இதனுண்மையைக்கட்டுரைக்கினுங் கொள் ளார்கள். கருமத்தால் முத்தியையடைதல்கூடாது. கருமத்தையன்றி ஞான

முஞ்சித்திக்காது. ஆதலால் சற்கருமத்தைக்கொண்டு ஞானத்தைப்பெற்று முத்தியைபடையாது கருமத்தையிகழ்ந்து கூறும் மூடர்கள் என்னசெய்வார்களோ அறிந்திலேன். இரவி தோன்ற இருள்கழிதல்போல ஞான உதயமாகுங்காலத்தில் பாசம் நீங்கும். தற்போதமுஞ் சஞ்சிதமும் ஒழியும். சிவபெருமானது திருவடிபடைதலுஞ் சத்திபமேயாம். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட பிராணயாமம் நூற்றெட்டுவகைப்படும். அவற்றை எல்லாங்கூறப்புகின் மிக விரியுமென்றஞ்சி விடுத்தாம். ஆகமங்களுட் காண்க. பிராணயாமம் முடிந்தது. இனி பிரத்தியாகாரம்.

பிரத்தியாகாரமாவது:—அறிவின்வலியால் விடய நுகர்ச்சியிற் செல்லுமிந்திரியங்களை அதிற் செல்லவொட்டாது தன்வசப்படுத்தலாம். தினந்தோறுஞ் செய்துவருகின்றதொழில்களை எல்லாம் ஈசுரச்செயலென்று நினைந்திருத்தலும் அது காற்றை ஆகருஷணஞ்செய்து தந்தமூலத்திலும் பின்பு கண்டத்திலும் பின்பு இருதயத்திலும் பின்பு நாபியிலுற்ற கந்தத்திலும் பின்பு குண்டலிசத்தியிடத்திலும் பின்பு மூலாதாரத்திலும் பின்பு அபானத்தானத்திலும் பின்பு கடியிடத்திலும் பின்பு கவான்நடுவிலும் பின்பு முழந்தாள் இரண்டிடத்திலும் பின்பு கணைக்காலிலும் பின்பு பாதாங்குட்டத்திலும் நிறுத்தல்வேண்டும். ஒரிடத்தில் காற்று நிறையுமளவும் சித்தத்தை நிறுத்திப் பின்பு மற்றொருதானத்தில் செலுத்தலாகிய இதுவுமது. நித்திய நைமித்திக காமியங்களைச் செய்து சிவப்பிரீதிசெய்தலும் அது.

சுவத்திகாசனத்திலிருந்து இடைபிங்கலையால் வாயுவை ஆகருஷணஞ்செய்து பாதமுதல் சிரசுவரை மாட்சிமைபொருந்தப் பூரித்து பின்பு இருதாள் மூலாதாரம், நாபி, இருதயம், கண்டம், நாக்கு புருவநடு, நுதல், சிரம் ஆகிய ஒன்பது இடங்களும் சயமடைந்தபின் பின் ஒருதானத்தில் சித்தத்தை நிறுத்தி அகரம், உகரம், மகரம், விந்து, நாதம் ஆகிய ஐந்தெழுத்தை உச்சரித்தலும் அது.

உடல், கரணம் வினை ஆகிய இவைகளை ஆன்மாவென்று கூறும் ஞானத்தை ஆகருஷணஞ்செய்து சிவபெருமானிடத்து நிறுத்துதலுமது. பிரத்தியாகாரம் முடிந்தது. இனித்தாரணை.

தாரணையாவது:— சரீரத்தின் நடுவெளியிலும், பிராணவாயுவிலும், உதராக்கினியிலும், ஜலத்தின்பாகத்திலும், பிருதிவியின்பாகத்திலும் முறையே ஆகாயத்தையும், காற்றையும், தீயையும், நீரையும், பூமியையும், பேதமின்றித்தாரணை செய்து பிரணவத்தைச் செபஞ்செய்தலாம். முழங்கால்வரை பிருதிவியின்பாகம். குதம்வரை நீரின்பாகம். இருதயம்வரை அக்கினியின்

பாகம். கண்டம்வரை காற்றின்பாகம். சிரம்வரை ஆகாசபாகம். இவ்வைந்து தானங்களில் முறையே பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுவரன், சதாசிவன் ஆகிய இவர்களைப்பாவித்தலும் அது. மனதில் சந்திரனும், காதுகளில் திக்குகளும், வாக்கில் அக்கினியும், கையில் இந்திரனும், அடிகளில் உபேந்திரனும், அபானத்தானத்தில் கதிரும், குய்யத்தானத்தில் பிரசாபதியும், தொக்கில் காற்றும், நேத்திரத்தில் சூரியனும், நாக்கில் வருணனும், மூக்கில் அசுவினிதேவரும், உயிரில் சிவபெருமானும் அமர்தரத்தாரணை செய்தலும் அது. பிரமாதி சொரூடங்களை எல்லாம் அவ்வக்காரணங்களிலே பொருந்த ஒடுக்கி எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணமாய் பேசுதற்கும் எட்டாததாய்ச் சடமாயிருக்குமாயையைச் சிவபெருமானிடத்து ஒடுக்குதலுமது. ஐம்புலன்களையு மனதினுற் கவர்ந்து சிவபெருமானது திருவடியிலே வைத்தலும் அது. விட்டுணுமுதலியதேவர்களது மாண்பும் வாக்கு மனதுக்கு எட்டாதுவிளங்குகின்ற சுயஞ்சோதிப்பிழம்பாகிய சிவபெருமானது புகழும் காலங்களின் பகுதியும் மனிதர்கள் அனுட்டிக்கத்தக்க விதியும் இன்னும் விரித்துரைக்கப்படும் எவையும் குறைவறக்கூறுதலினுலும் சிவபெருமானது திருவாக்காதலினுலும் வேதாகமங்களைத்தவிர வேறொருநூல் உலகத்தில் இல்லையென்று மதித்தலுமது. தேவர்முதலிய யாவர்களும் தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களும் யானன்று யானும் சிவபெருமானின் வேறல்லன் என்று சிந்தித்து சோகம்பாவனை புரிதலும் அது. தாரணை முடிந்தது. இனித்தியானம்.

[இன்னும் வரும்.]

இங்ஙனம்

சுப்பிரமணியபிள்ளை,

மதுரை, திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் மடம்.

மேனாட்டுக் கலைஞானம்.

முற்கூறு II.

15. நீர் அப்புமயம்.

நீரானது இடங்கைக்கொண்டாலும் அது தனக்கெனக் குறிப்பான் ஒரு உருவம் உடையதல்லவென்றும் ஆனல் அது தான் நிற்கும் பாத்திரத்தின் உருவத்திற்குச் சரியாய்ப் பொருந்திக்கொள்ளுகிறது என்றும் எளிதில் காணலாம். "டம்ளர்"

அல்லது கிண்ணமானது படிகளைப்போல ஸ்தம்பாகாரமாயிருந்தால் அதிலுள்ள நீரின்மேல் பரபபின் சாயலானது அந்த "டம்ளர்" உச்சமாய் அதாவது நேராய் நிற்கும்பொழுது வட்டரூபமாயிருக்கும். டம்ளரை ஒருபுறமாகச் சாயந்தால் வரவரக் கிஞ்சித்தும் இடைவெளியாவது அல்லது தடையாவது இல்லாமல் அந்த நீரின் மேல்பரப்பானது முட்டையின் ஆகிருதியாகிய நீண்ட வட்டரூபத்தைஒத்துவரும். நீர் நிற்கும் பாத்திரம் என்ன உருவமாயினும் அந்தப்பாத்திரத்தின் பக்கங்கள் போனவழியெல்லாம் நீரும் சென்று தொட்டுக்கொண்டு நீரின் பக்கங்களும் பாததிரத்தின் பக்கங்களும் சரியாய் ஒத்திருக்கும். நீருக்குள் நாம் விரலைவிட்டால் தடையின்றி நீரிற்குள் விரல் புகுந்து செல்லும். ஏதேனும் தடையிருப்பதாக உணராமலே விரலை எல்லாப்பக்கங்களினும் ஓட்டலாம். விரலை வெளியே எடுத்து விட்டால் நீரில் துவாரம் காணமாட்டாது. விரல் இருந்தவிடத்தை எல்லாப்பக்கங்களிலும் நீர் சரேலென்று பாய்ந்து ஓடி மூடிக்கொள்ளுகின்றது. கைநிரம்ப நீரையெடுக்க முடியாது. ஏனெனில் விரல்களின் சந்துகள் வழியாய் அது ஒழுகி ஓடிவிடுகின்றது. அதை மொத்தமாக ஒரு கட்டியாய் மேலெடுக்க முடியாது. இவையெல்லாம் நீரின் பகுதிகள் அல்லது துளிகள் ஒன்றின்மேலொன்று வெகு இலகுவாய் நழுவி ஓடுகின்றனவென்று வெளிப்படுத்துகின்றன. இதையே இனி பொருவிதமாயும் திருஷ்டாந்தப் படுத்தலாம். கிண்ணத்தை யொரு பக்கமாய்ச் சாய்த்தால் நீரின்மேல் பரப்பின் மட்டமானது டம்ளரின் ஒரு பக்கத்தின் விளிம்பு அல்லது ஓரத்திற்கு உயர்ந்து எழும்புகின்றது. ஆகையால் இந்த ஸ்தானத்தில் நீரானது டம்ளரினால் சற்று ஆதரவு பெறமல் நிற்கின்றது. பிறகு நீர் தாரையாய்ச் சொரிந்து பூமியில் விழுந்து அவ்விடத்தில் பரவிப் பள்ளத்தாக்குக ளிருந்தால் அவ்விடத்தி லிருந்து ஓடி விடுகின்றது. இல்லாவிடின் பூமியின் * கமர்களில் ஊறிச் சுவறுகின்றது.

---

* கமர்—பிலப்பிளப்பு, வெடிப்பு.

நீரின் பகுதிகள் இவ்விதமாக ஒன்றின் மேலொன்று பொருந்த வழுக்கி நழுவி இயங்கினுலும் அவைகள் தங்களுக்குள் இறுகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கும் குணம் ஒருவித அளவில் பொருந்தி யிருக்கின்றது. நீரின்மேற் பரப்பைப் பட்டும் படாமலும் விரலினல் தொட்டால் அந்நீரில் கொஞ்சம் விரலில் ஒட்டும். அப்பால் விரலை வெகு ஜாக்கிரதையாயும் மெதுவாயும் மேலெடுத்தால் பக்கத்திலிருக்கும் நீர் நூலிழை போன்று மெல்லிய கம்பமாக எழும். இக்கம்பம் நாம் பார்க்கக் கூடிய அளவு நீண்டு வந்து அப்பால் ஒடிந்துவிடுகின்றது. இப்படியே பனிக் காலங்களில் அதி காலையில் புல் பூண்டு செடிகளைப் பார்த்தால் இலைகளின் நுனிகளில் உண்டை வடிவாக நீர்த்துளிகள் தொங்குவதைக்காணலாம். இத்துளிகளின்பகுதிகள் அல்லது அணுக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து இருகத்தழுவிப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கின்றனவென்று உண்டைவடிவால் விளங்கும்.

தாங்கள் நிற்கும் பாத்திரங்களின் பக்கங்களுக்குச்சரியாய் ஒத்து நிறகும்படி பகுதிகளை உடைத்தாய் ஆதாரவில்லாதபொழுது ஓடும் குணமுள்ள பிரகிருதிப்பொருள்களுக்குச் சலிலங்கள் என்று பெயர். இங்கிலீஷில் "வ்ளுயிட்" (Fluid) என்று சலிலத்தைச் சொல்லுவார்கள். ஒன்றினின்றும் ஒன்று பரந்து எவ்வளவு தூரமானுலும் ஓடிவிடாமல் நீரின்பகுதிகளைப்போல் சற்று இருகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் குணம் பொருந்திய பகுதிகளுள்ள சலிலங்களுக்குச் சலங்கள் அல்லது அப்புகள் என்றுபெயர். இங்கிலீஷில் சலம் அல்லது அப்புவை "லிக்விட்" (Liguid) என்பார்கள்.

ஆதலால் நீர் என்னும் பொருள் அப்பு அல்லது சலம். இப்படியே பால், மோர், எண்ணெய் முதலியவைகளும் அப்பு அல்லது சலம்.

16. நீரானது அதிகமாய் அமர்த்தக்கூடாதபொருள்.

மற்ற எல்லாப்பிரகிருதி வஸ்துவைப்போலவே நீரும்

தான் கைக்கொண்டு இருக்கும் இடத்தில் வேறொரு வஸ்து நுழைந்திருத்தலுக்குத் தடை கொடுக்கின்றது என்று நாம் முன்னமேயே கண்டோம். அதாவது ஒரேகாலத்தில் ஒரேயிடத்தில் நீரும் வேறொருவஸ்துவும் இருக்கமாட்டா. ஆனால் அனேகவஸ்துக்கள் தடைகொடுத்தாலும், அவைகளின் பருப்பம் சிறுகும்படி அவைகளை நெருக்கிநசுக்கலாம். அதாவது அமர்த்தலாம். என்றாலும் நீருக்கு இது பொருந்தாது. மற்றஅப்புக்களைப்போலவே நீரும் அதிகமாய் அமர்த்தக்கூடாத பொருள். அதாவது அதன் பருப்பத்தை மதிக்கக்கூடிய அளவு குறையும்படிசெய்ய ஏராளமான தாக்குதல் அல்லது அமுக்குதல் வேண்டியது. மிக இணக்கமுள்ளதாகக்காணும் நீரைப் போன்ற ஒரு வஸ்துவானது பின்னும் நெருக்கி இறுக்கி அமர்த்த அது அவ்வளவு இரும்பையொத்து மிகவும் கஷ்டத்தைக்கொடுக்கும் என்பது அதிசயமாயிருக்கும். ஆனால் நீர் வெகு இலகுவாய்த் தன்னுடைய உருவத்தை மாற்றுவதினாற்றான் அதுமிகவும் இணக்கமுள்ளதாகத் தோற்றுகின்றது. அதின் உருவத்தை மாற்றவிடாதபடி நாம் தடுத்துவிடுவோமாயில் அதின் பகுதிகள் இப்பொழுது உள்ளதைப்பார்க்கிலும் மிக நெருங்கி பருப்பம் குறையும்படிசெய்தல் மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கும். நீரை எப்பக்கமும் போகாமல் அடைத்து அப்பால் ஒரு சதுர அங்குலத்திற்குப் பதினைந்து பவுண்ட் * (Pound) விழுக்காடு தாக்கம் கொடுத்தால் இருபதினாயிரத்திற்கு ஒரு பாகம் அதன் பருப்பம் குறையும். "ஸிரிஞ்ஜ்" (Syringe) என்று வழங்கும் பீசசாங்குழல் ஒன்றை யெடுத்துக்கொள்வோம். இதன் பாகங்களின் பெயர்களை முன் கற்போம். நீரை உள்ளே உருஞ்சுவதற்காக இழுக்கும் குச்சுக்கு "பிஸ்டன்" (Piston) என்றும் நீரை யிழுக்க நீரில் வைக்கும்பாகம் அல்லது பீச்சும்பொழுது நீர்போகும் பாகத்திற்கு மூக்கு என்றும் குச்சு அல்லது பிஸ்டன் போக்குவரவாயிருக்கும் ஸ்தம்பாகிருதி பிஸ்டனை இழுக்கவும் தள்ளவுமாகிய வளையமும் கம்பியும் சேர்ந்தபாகத்திற்கு கை என்றும் பெயர். இவையெல்லாம் சேர்ந்த பூரண உருவத்திற்கு ஸிரிஞ்ஜ்

* ஒருபவுண்ட் என்பது நாற்பதுருபாயிடை.

அல்லது பீச்சாங்குழல் என்று பெயர். ஸிரிஞ்ஜின் ஸிலிண்டரில் சந்துவிடாமல் சரியாய் நெருங்கி இயங்குகின்றதாவென்று முதல் பார்த்துக்கொண்டு மூக்கை நீரில் வைத்து பிஸ்டனை மேலிழுத்து ஸிலிண்டரில் நீரை நிரப்பி அப்பால் மூக்குமேல் நோக்கும்படி ஸிரிஞ்சைப்பிடித்து அதில் நீரைத்தவிர வேறு ஒன்றுமில்லையென்று திண்ணபட்ட பிஷ்டனை உள்ளே கொஞ்சம தள்ளி நீர் சற்று பீச்சும்படி செய்துகொண்டு அப்பால் மூக்கின் துவாரத்தில் விரலைவைத்து வெளியே ஒரு துளி நீராயினும் போகாதவண்ணம் திடமாய் அழுத்திக்கொண்டு அப்பால் பிஸ்டனை உள்ளே தள்ளிப்பார். மிருந்த விசையின்றி பிஸ்டனை அசையச்செய்யக்கூடிய காரியமல்லவென்று நீ காண்பாய். பிஸ்டன் கணிசமாய் இயங்குமாயின் பிஸ்டன் பக்கங்களிலிருந்து சற்று நீர் வெளியே தப்பிப்போனதினாற்றான் அந்த இயக்கமுண்டாகக் காரணமாயிற்று என்பது வெளியாகும். பிஸ்டன் ஒரு சதுர அகலப்பரப்பிருந்து சற்றும் நீரை வெளியில் போகவிட இடமில்லாமல் திட்டமாய் ஸிலிண்டரைப் பொருந்தியிருந்து ஸிலிண்டரிலுள்ள நீர் பத்து அங்குலம் உயரமிருந்தால் அப்பொழுது பிஸ்டனை ஒரு அங்குலம் உள்ளேபோகும்படி செய்ய முப்பதினாயிரம் பவுண்ட் நிறையுள்ள தாக்கம் கொடுத்து பிஸ்டனைத் தள்ளல்வேண்டும் என்று சோதனையினால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

[இன்னும் வரும்]

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

மனிதனது எழுகூறு.

I. திண்பூதவுடல்.

திண்பூதவுடல் என்பது சகலமனிதர்களின் கண்களுக்கும் புலப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். இந்தகனத்துத்தடித்து மொத்தமாயிருக்கும் சரீரம். இதற்கு ஊனுடல், ஊன்பொதிந்தகாயம், சோற்றுச்சுவர், மாமிசபிண்டம், புழுமலக்கூடு, புழுமலக்குரம்பை, ஊன்பொதிந்தசுவர் என்றும் இன்னும் பலவிதமான பெயர்கள் உண்டு. இது பிரகிருதியின் ஸ்தூல அணுக்களால் கட்டப்பட்டு மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்னும் ஐம்பொறிகளையும் வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபஸ்தம் என்னும கன்மேந்திரியங்களையும் உயிர் நீடித்து இருப்பதற்கு நடக்க வேண்டிய தொழில்களையெல்லாம் செய்வதற்கான பல உறுப்புகளையும் மூளையையும் நரம்பு மண்டலத்தையும் பொருந்தியிருக்கின்றது. இவைகளின் கட்டுப்பாடுகளையும் செயல்களையும் விவரமாய்த் தெரிவதற்கு அங்காதிபாதம் (Anatomy) சுகரணவாதம் (Physiology) என்னும் சாஸ்திரங்களைப் பார்த்தல் வேண்டும். இவ்விடத்தில் விவரித்துச்சொல்ல முயன்றால் முக்கியமாய்த் தெரியவேண்டிய மற்றக்கூறுகளின் விளக்கம் தடைபடும். மேலும் நாம் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்திற்குப் பிணமாய் இவ்வுலகில் விழுந்துபோகக்கூடிய இத்திண்பூதவுடலின் பூரணவிவரம் அவசியமன்று. ஆதலால் நாம் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டகாரியத்திற்கு அவ்வுடலின் இலக்ஷணத்தைப்பற்றி நமக்கு எவ்வளவு தெரியவேண்டுமோ அவ்வளவுமாத்திரம் விசாரிப்பாம். இதற்கு உலகிலுள்ளபொருள்களின் பலவிதநிலை அல்லதுசீர்களைப்பற்றி நாம் முன்சொற்பம் தெரிவது அவசியம்.

நாம் வசிக்கும் இப்பூவுலகத்தில் தோன்றும்பொருள்கள் எண்ணிறந்த விதங்களானவை. தாதுப்பொருள், மூலப்பொருள், ஜீவப்பொருள், வன்பொருள், மென்பொருள், ஒடியும்பொருள், வளையும்பொருள், ஒளியுள்ள பொருள், மங்கலானபொருள், இனிக்கும்பொருள், கசக்கும்பொருள், நிறமுள்ளபொருள், நிறமில்லாப்பொருள், நயமுள்ளபொருள், நயமில்லாப் பொருள் என்று இன்னும் பலவகைகளாயிருக்கின்றன. இவ்வளவு குழப்பமிருந்தாலும் நமது புலன்களுக்ககப்பட்ட சகலபொருள்களையும் மூன்று முக்கியமான* வகுப்புகளுக்குளடக்கலாம். சிலவஸ்துக்கள் கல், மண், மணல், மலை, குன்று, பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம், நாகம், பரம், பளிங்குமுதலியவைகளைப்போல கடினமானவைகளாயிருக்கின்றன.

இவ்வகையில் முக்கியலக்ஷணமென்னவெனில் இப்பொருள்களின் உருவங்களை வேறு உருவங்களாகமாற்ற நாம் மிகுதியான சக்தியை யுபயோகிக்க வேண்டும். இவ்விதமான இயல்புக்கு உரத்துத்தரிக்குமியல்பு என்று பெயர். அதாவது இந்நிலைப்பொருள்கள் வேறுபலமான சக்திகளால் தாக்கப்படாத வரை தாங்கள் பெற்றநிலைமையிலேயே தரித்துநிற்கும். ஒரு தங்கக்கட்டி அல்லது இரும்புக்குண்டு எந்நாளாயினும் அப்படியேயிருக்கும். தங்கக்கட்டியின் நீளத்தையாவது அகலத்தையாவது அதிகப் படுத்தவேண்டுமானால் சுத்தியினால் அடித்துத்தட்டி நீட்டவேண்டும். அல்லது அகலப்படுத்த வேண்டும். இரும்புக்குண்டையும் அப்படியே தீயில் செவக்கக்காச்சி சம்மட்டிகொண்டு பலமாயடிக்கவேண்டும். இவ்விதநிலைமைபெற்ற பொருள்களுக்கெல்லாம் சாதாரணகுறியானது மண் அல்லது பிருதிவி. ஆதலால் இவ்விதமான பொருள்களுக்குப் பிருதிவுநிலைப் பொருள்கள், பிருதிவு இயற் பொருள்கள், புவிநிலைப் பொருள்கள், பூவியற் பொருள்கள், பாரியற் பொருள்கள் என்றும் அல்லது சும்மா பிருதிவுகள் என்றும் சொல்லுவார்கள். புவி, பூ, பார் என்றால் மண் அல்லது பிருதிவு. இயல் என்றால் நிலை அல்லது சீர். ஆதலால் ஒருபொருளைப் பற்றிப் பிருதிவு என்றாலும் பார் என்றாலும் அப்பொருளின் உரத்துத்தரித்து நிற்கும் நிலைமைச்குறிக்கும். இந்நிலையை இங்கிலீஷ்பாஷையில் "ஸாலிட்" (Sol d) என்பார்கள்.

சிலபொருள்கள் ஜலம், பாதரசம், பால், இரத்தம், எண்ணெய், கள், தேன், பாகுமுதலியவைகளைப்போல பாத்திரங்களிலேயேயிருக்கக்கூடியவையாயும், பாத்திரங்கள் உடைந்துபோனால் ஓடிப்பரவக்கூடியவையாயும், பாத்திரங்களின்ரூபம் எவ்வகையாயினும் எல்லாப்பாத்திரங்களிலும் புகுதக்கூடியவையாயும் இருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு இலக்ஷணம் இப்பகுதிப்பொருள்களுக்கு உண்டு. அவைகளிருக்கும் பாத்திரங்கள் எவ்விதக் கோணல்களுள்ளவையாயினும் அப்பாத்திரங்களின் பக்கங்களையும் அடியையும் இப்பொருள்கள் தொட்டுக்கொண்டு அந்தக்கோணலான ரூபங்களைத் தாமும் பெற்றிருக்குமேயல்லது மேல்பாகம் எப்பொழுதும் மட்டமாகவேயிருக்கும். இவ்விதப் பொருள்களின் குணத்திற்கு நெகிழ்ச்சி, நெகிழ்வு, சலிலம், என்று பெயர். இவ்விதப்பொருள்களில் மிகவும் சாதாரணமானது ஜலம் அல்லது நீர் அல்லது அப்பு. ஆதலால் அப்புவைக் குறியாகவைத்து இவ்விதப்பொருள்களை அப்புநிலைப் பொருள்கள், நீரியற் பொருள்கள், சலிலங்கள், என்றும், சிலவேளை சும்மா அப்புகள், நீர்கள், ரசங்கள், என்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இங்கிலீஷில் "லிக்விட்", (Liguid)என்பார்கள். இன்னும்சிலபொருள்கள் காற்றைப்போல் விம்மும் தன்மையையுள்ளனவாயிருக்கின்றன. சாதாரணமாய் எல்லோருக்கும் காற்று என்பது ஒன்றுமட்டுந்தான்தெரியும், ஆனால் இவ்வகைப்பொருள்கள் பலவிருக்கின்றன. நமது உடம்பில் பத்து வாயுக்

கள் அல்லது காற்றுகள் இருப்பதாகச் சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. இரசாயன சாஸ்திரத்தில் பலவித வாயுக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதப் பொருள்களின் முக்கியகுணம் என்னவெனில் நீரியற் பொருள்கள் மேற்பாகத்தில் ஒருமட்டமாய் அல்லது சமமாயிருப்பதுபோ லல்லாமல் இவைகள் பூரணமாய் எவ்விடமும் விம்மும். இவைகளுக்கு சலிக்கும் குணமுமுண்டு. நமது நூல்களில் வாயுவுக்குச்சலித்துத் திரட்டல் என்னும் குணம் சொல்லியிருக்கின்றது. இதற்குத்தொழில் விம்முதல் என்று சொல்லியிருக்கின்றது. அதாவது ஒருபாத்திரத்தில் காற்றைவிட்டு வாயுந்தெரியாமல் நாலுபக்கமும் நன்றாய் மூடிவிட்டால் இக்காற்று அப்பாத்திரத்தில் விம்மிப்பறந்து எல்லாப் பக்கங்களையும் தொட்டுக்கொண்டு பூரணமாய் நிறைந்திருக்கும். இப்பாத்திரத்திலுள்ள இவ்வளவுகாற்றையே இன்னும் சிறியபாத்திரத்திலும் அடைக்கலாம். பெரியபாத்திரங்களிலும் அடைக்கலாம். எப்பருமனுள்ளபாத்திரங்களையும் ஒரே அளவானகாற்று விம்மிப் பறந்து நிறைக்கும். வாயுக்களில் பெரும்பான்மையானவைகள் கண்ணுக்குத் தெரியா. ஆனால் நிறமுள்ள வாயு கண்ணுக்குத்தெரியும். நாம் சாப்பிடும் உப்பில் ஒருவாயுஇருக்கின்றது. அதற்கு "க்ளோரின்" (Chlorine) என்று சொல்லுவார்கள். இந்தவாயு ஒரு மஞ்சள்கலந்த பச்சை வர்ணமுள்ளது. அது அந்நிறமாய்க் கண்ணுக்குத் தெரியும். இவ்விதமான பொருள்களுக்கு வாயுநிலைப் பொருள்கள், நீலியற் பொருள்கள், வாயுக்கள், நீல்கள், சலனங்கள், என்று செப்புவார்கள். நீல் என்றால் வாயு. நீலியல் எனவே வாயுத் தன்மை அல்லது காற்றுநிலையெனப் பொருள்படும் இங்கிலீஷில் இதற்கு "காஸ்" (Gas) என்பார்கள்.

இப்பொழுது மேற்சொன்னபடி நமதுபுலன்களுக்குட்பட்ட பொருள்கள் எல்லாம் இம்மூன்றுவித நிலைகளி லடங்கிவிட்டன. இவ்விடத்தில் முக்கியமாய் கவனிக்கவேண்டியது தென்னவெனில் இம்மூன்று பெயர்களும் பொருள்களின் நிலை, தன்மை, சீர், இருக்குமியல்பு, என்பதைக் குறிக்கின்றனவல்லாமல் பொருள்களின் வஸ்து வித்தியாசத்தைக் குறிப்பதன்று. ஒரு பொருளே இம்மூன்று நிலைகளிலு மிருக்கலாம். உலகத்தின் சாதாரண நிலைமையில் சில பொருள்கள் பிருதிவு நிலையிலும் சில பொருள்கள் அப்பு நிலையிலும் சில பொருள்கள் வாயு நிலையிலு மிருக்கின்றன. ஆனால் ஒவ்வொரு பொருளையும் தான் சாதாரணமா யிருக்கும் நிலையை விட்டு வேறு நிலைகளுக்கு மாறும்படி செய்யலாம். ஜலம் சாதாரணமாய் நீர் நிலையிலிருக்கின்றது. அது குளிர்ச்சியினால் உறைந்து பனிக்கட்டியாகின்றது குளிர் தேசங்களில ஜலம் கட்டியாய் உறைந்து போவது அனுபவம். நீலகிரி மலையில் குளிர் காலங்களில் நீர் உறைந்துபோயிருப்பது அங்குப் போன

வர்கள் கண்டிருக்கலாம். ஜலம் பனிக்கட்டியான போது பிருதிவு நிலைக்கு வந்துவிட்டது. ஜலத்தை அக்னியில் காய்ச்சினால் அது ஆவியாய்ப் போகிறது. அதாவது அது வாயு நிலைக்குப் போய்விட்டது. நீராவியானது குளிர்ந்தால் மறுபடியும் நீர் நிலைக்கு வரும். நமது மூச்சில் ஜலம் வாயு ரூபமா யிருக்கிறது. ஸ்லேட் அல்லது கண்ணாடிமேல் நமது மூச்சு பட்டாலும் அல்லது நாம் ஊதினாலும் அந்த ஸ்லேட் அல்லது கண்ணாடியின் குளிர்ச்சியினால் மூச்சிலுள்ள நீராவியும் குளிர்ந்து ஜல நிலைக்கு வந்துவிடுகிறது. இது அனுபவத்தில் காணலாம். தங்கம் சாதாரண இயல்பில் பிருதிவு நிலை. அதைக் குகையில் வைத்து அக்கினியில் ஊதினால் உருகி நீர் நிலையடைகின்றது. இன்னும் அதிக உஷ்ணம் தாக்கினால் அது வாயு நிலைக்குவரும். பனிக்கட்டி அல்லது ஆலங்கட்டியும், ஜலமும், நீராவியும், வஸ்துவில் ஒன்றே. நிலையில் வேறு. இது போலவே எல்லாப் பொருள்களின் நிலைகளையும் மாற்றலாம். நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் வாயுவை மேனாட்டுக் கலைஞர்கள் நீர் நிலைக்கும் பிருதிவு நிலைக்கும் மாற்றி யிருக்கிறார்கள்.

சகல பொருள்களும் அணுக்களின் கூட்டம் என்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். ஒவ்வொரு அணுவும் பல பரமாணுக்கள் சேர்ந்துள்ளது. ஒரு அணுவென்பது கண்ணுக்குத் தெரியாத மிகவும் நுட்பமானதாயினும் அதிற் சேர்ந்திருக்கும் பரமாணுவை நோக்கும்பொழுது ஒரு அணுவானது ஒரு சிறிய குன்றுபோலும். பிருதிவு நிலையில் அணுக்கள் ஒன்றின்மேலொன்று நழுவக்கூடாதபடி செறிந்து நெருங்கி யிருக்கின்றன. ஆகையால் தான் அந்நிலைப் பொருள்கள் உரத்துத் தரித்திருக்கின்றன. அப்பு நிலையில் அணுக்கள் சற்று விலகி ஒன்றின்மேலொன்று நழுவி நெகிழ்ந்து புரளுந் தன்மையில் இருக்கின்றன. பிருதிவு நிலைப்பொருள்களுக்கு உஷ்ணம் கொடுத்தால் அணுக்கள் விலகி அணுக்கள் மத்தியிலுள்ள இடம் சற்று விசாலமாகின்றது. ஆகையால் நீர் நிலைக்கு வருகின்றன. வாயு நிலையில் அணுக்கள் இன்னும் அதிகமாக விலகுவதுடன் ஒவ்வொரு அணுவும் பிரிந்து பல கூறுகளாகின்றன. அதாவது ஒரு பொருளின் ஒரு அணு அப்புநிலையில் ஆயிரம் பரமாணுக்கள் சேர்ந்து திரண்டதா யிருந்தால் வாயுநிலைக்குப் போகும்பொழுது இந்த அணு நான்கு அல்லது பத்து அல்லது இன்னும் பெரிய எண்ணாகப் பிரிந்துவிடும். அதாவது வாயு நிலையில் ஒரு அணு அப்புநிலையில் ஒரு அணுவைப் பார்க்கிலும் சிறிதாகும். நான்காய்ப் பிரித்தால் ஒவ்வொரு அணுவிலும் 250 பரமாணுக்கள் சேர்ந்திருக்கும். பத்தாய்ப் பிரித்தால் ஒவ்வொரு அணுவில் 100 பரமாணுக்கள் சேர்ந்திருக்கும். வாயுநிலையிலுள்ள அணுக்கள் இன்னும் பிரியும்பொழுது அதற்குமேல் நிலைக்கு அப்பொருள் செல்லும்.

நமது சாஸ்திரங்களில் அப்புவுக்கும் வாயுவுக்கும் மத்தியில் தேயுநிலையென்று ஒரு நிலை சொல்லிஇருக்கின்றது. ஜலத்திற்கு உஷ்ணம் கொடுத்தால் அது தேயுநிலைக்குப்போய் அப்புவும் வாயுநிலைக்குப் போகின்றது. தேயுநிலைக்கும் வாயுநிலைக்கும் வித்தியாசம் புலன்களுக்குத் தெரிவது அரிதாயிருக்கின்றமையால் மேனாட்டுப்புலவர்கள் தேயுநிலையை வாயுநிலையிலடக்கி அப்புநிலைக்கு அடுத்தநிலை வாயுநிலையாய்க்கருதி வசனித்துவருகின்றார்கள்.

மேனாட்டுக்கலைஞர்கள் வெகுகாலமாய் பொருள்களுக்கு மூன்றுநிலைதானுள்ளது என்று இருந்தார்கள். பின்னால் பல நூதன சக்திகளையும் சங்கதிகளையும் கண்டுபிடித்து இவைகள் இம்மூன்று நிலைகளிலும் நிகழக்கூடாமையால் நான்காவது நிலையொன்று பொருள்களுக்கு உள்ளது என்று யூகித்து அந்நிலைக்கு "ஈதர்" (Ether) என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது சாஸ்திரங்கள் இன்னிலையை ஆகாசம் என்றும், வான் என்றும் செல்லும். அதாவது வாயு நிலையின் ஒரு அணு பலவாய்ப் பிரித்தால் இந்நிலை வருகின்றது.

நமது பெரியோர்கள் பொருள்களின் நிலைகள் ஏழென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஈதர் அல்லது ஆகாசம் அல்லது வான்நிலைக்குமேல் மூன்று நிலைகளிருப்பதாகக்கூறுகிறார்கள். அந்நிலைகள் நமது புத்திக்கு எட்டக்கூடியவையாயில்லாதபடியால் அவைகளைப்பற்றி அவர்கள் சூசனையாய்ப் பேசியொழித்தார்கள் விரிவாய் விவகரிக்கவில்லை. ஆகையால் அவைகளுக்குப்பெயர் நூதனமாய்க் கற்பித்தல் செய்யவேண்டும். நான்காவது நிலையை ஆகாயம் அல்லது வான் அல்லது விசும்பு என்று சொல்லினோம். இதற்கு அடைகொடுத்து மற்ற மேல் மூன்று நிலைகளுக்குப் பெயர்கள் உண்டுசெய்வது சுலபம். இந்நிலைக்கு அடுத்தநிலையை இரண்டாவது ஆகாயம் அல்லது துவிதாகாயமென்றும், இதற்கு அடுத்தநிலையை மூன்றாவது ஆகாயம் அல்லது திரியாகாசம் என்றும், இதற்கு அடுத்ததை நான்காவது ஆகாயம் அல்லது சதுராகாயம் என்றும் பேசுவாம்.

இதுகாறும் சொல்லிவந்தவைகளைச் சங்கிரகிப்போம். நாம் வசிக்கும் இப்பூவுலகில் பலவிதமான எண்ணிறந்த பொருள்களிருக்கின்றன. இப்பொருள்கள் எல்லாம் அணுக்களின் திரள் அல்லது கூட்டம். அவைகள் எண்ணிறந்த விதங்களாயினும் எல்லாம் ஏழுநிலைகளுக்குள்ளிருக்கின்றன. இவ்வேழு நிலைகளாவன:—

7. சதுராகாயம்:— இந்நிலையில் சகலமும் பரமாணுரூபம். இந்தப்பரமாணுவுக்குச் சிறிய ரூபம் இப்பூவுலகில் கிடையாது. பரமாணுக்களில் வித்தியாசமே கிடையாது. அதாவது உலகிலுள்ள சகலவிதப் பொருள்களும் இந்நிலைக்குப் போகும்பொழுது அவைகள் எல்லாம் ஒரேவிதமாயிருக்கின்றன. தங்கம், வெள்ளி, மரம், கல், நீர், இரத்தம், வாயு என்னும் வித்தியாசம் எல்லாம் அணுக்கள் திரண்டு சேரும் பல வேறுவகைகளினாலல்லது வேறல்ல. அதாவது தங்கத்தின் பரமாணுவுக்கும், வெள்ளியின் பரமாணுவுக்கும், செம்பின் பரமாணுவுக்கும் இன்னும் மற்றபொருள்களின் பரமாணுக்களுக்கும் வித்தியாசங்களே கிடையாது. பரமாணுக்கள் எல்லாம் ஒன்றே.

6. திரியாகாசம்:— இதில் ஒரு அணுவானது பல பரமாணுக்கள் சேர்ந்துள்ளது. பரமாணுக்கள் ஒரே தொகையாய்ச் சேரவேண்டிய அவசியமில்லை. இரண்டு பரமாணுக்கள் சேர்ந்து ஒரு அணுவாகவும், மூன்று சேர்ந்து ஒரு அணுவாகவும், பத்து சேர்ந்து ஒரு அணுவாகவும் இப்படிப் பல தொகைக்கூட்டங்களாக பரமாணுக்கள் சேர்ந்து அணுக்கள் உண்டாகும். ஆதலால் இதில் வித்தியாசங்கள் சற்றுதோன்றும். இவ்விடத்தில்தான் வித்தியாசம் அல்லது விகாரம் ஆரம்பம்.

5. துவிதாகாயம்:— இதில் திரியாகாசத்தின் அணுக்கள் பல தொகைகளாகச் சேர்ந்து அணுக்கள் உண்டாகும். இதில் வித்தியாசங்கள் இன்னுமதிகமாயிருக்கும்.

4. ஆகாயம்:— இதில் துவிதாகாய அணுக்கள் பல தொகைகளாகச்சேர்ந்து அணுக்கள் உண்டாகும். இதில் வித்தியாசங்கள் இன்னும் அதிகப்படும்.

3. தேயு—வாயு:— இதில் ஆகாய அணுக்கள் பல தொகைகளாகச் சேர்ந்து தேயு—வாயு அணுக்கள் உண்டாகும். இவ்விடத்தில் வித்தியாசங்கள் தெளிவாய்த் தெரியும். பலவித வாயுக்கள் அணுக்களின் கூட்டுறவின் வித்தியாசத்தினால் தான்.

2. அப்பு:— இதில் தேயு, வாயு அணுக்கள் பல தொகைகளாகச் சேர்ந்து அப்பு அணுக்கள் உண்டாய் பல வேறுவகைப்பட்ட நீர்மயமான பொருள்கள் தோன்றும்.

1. பிருதிவு:— இதில் அப்பு அணுக்கள் பல தொகைகளாகச் சேர்ந்து பிருதிவு அணுக்களாய் அவைகளின் கூட்டுறவுகளினால் எண்ணிறந்தகோடிவிதப் பிருதிவுப் பொருள்கள் தோன்றும்.

நமது சாஸ்திரங்களில் ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து தேயுவும், தேயுவிலிருந்து அப்புவும், அப்புவிலிருந்து பிருதிவும் தோன்றியதாகச் சொல்வதின் காரணம் இதனால் வெளியாகும்.

சில தத்துவஞானிகள் பஞ்சபூதங்கள் ஆகாயம், தேயு, வாயு, அப்பு, பிருதிவு என்னுங் கிரமத்திற்சொல்லி ஆகாயத்திலிருந்துதேயுவும், தேயுவிலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அப்புவும், அப்புவிலிருந்து பிருதிவும்தோன்றினதாகச் சொல்லுவார்கள். இம்முறையில் தேயுவென்பது முன் சொன்ன முறையில் ஆகாசத்திற்கும். ஆகாசமென்பது தவிதாகாசத்திற்கும் ஒக்கும். அப்பொழுது சதுராகாசம் என்பது இம்முறையிலில்லாமல் திரியாகாசத்தோடு ஒரு நிலைகளாகும். அப்பொழுது தேயுவேறு நிலையாயிருக்கும், முன் சொன்னபடி வாயுவிலடங்காது.

இம்முறைப்படி ஏழுநிலைகளும் அடியில் வருமாறு காண்க.

7. திரியாகாசம்.
6. தவிதாகாசம்.
5. ஆகாசம்.
4. தேயு.
3. வாயு.
2. அப்பு.
1. பிருதிவு.

வாயுவுக்கு மேல் உள்ள நான்கு நிலைகளையும் ஒன்று சேர்த்து சங்கிரகமாய் மேனாட்டுக்கலைஞர்கள் "ஈதர்கள்" (Ethers) என்பார்கள். நாமும் அதை அனுசரித்து "ஆகாசங்கள்" என்று மொத்தமாய் வாயுவுக்கு மேலான நான்கு நிலைகளையும் கூறுவோம்.

இனி நாம் இஃதின்பூதவுடலின் இலக்ஷணத்தை படிக்கப் புகலாம்.

(இன்னும் வரும்)

தி. மீனாக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

ஹெலெநாம்பாள்.

[தொடர்ச்சி.]

"அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்."

"அவளுடைய சுபாவத்தில் வன்மம் என்பதேகிடையாது. அவள் தனக்குத் தீங்குவிளைத்தவர்மேலுங்கூட மனதில் நீடித்த குரோதம் வைப்பதேயில்லை. அன்பே உருவெடுத்து வந்தஅவள் இதயத்தில் குழப்பங்கள் தோன்றினும் அவை பற்றிநில்லாது க்ஷணத்தில் மறைந்துபோம்." அவளுடைய அத்தையும் இன்னொருபந்துவும் சேர்ந்து சொல்வதாவது:—"இப்பொழுது வயது முதிர்ந்திருக்கும் ஹெலெநாம்பாளை நன்றாய்த்தெரிந்த நாங்கள் அவளைப்பற்றிக் கண்ணிற்கண்ட அத்தாட்சியுடன் பேசக்கூடும். வீணர்கள் பிதற்றும் வெறும் வார்த்தையைக் கேட்டுமாத்திரம் சொல்வதன்று. அவள் இளம்பிராயம் முதல் மற்றெந்தமனிதர்களையும் போலவேயிருக்கவில்லை. சிறுவயதிலேயே மிகுந்த உற்சாகமும் அதிக சாமர்த்தியமும் பொருந்தியும், நளினமும் சித்திரப்பேச்சுகளும் நிறைந்தும், எவர்களும் பிரமித்து அதிசயிக்கத்தக்க துணிகரமும் தைரியமும் வாய்ந்தும் இருந்தாள். அவளுடைய தன்னிச்சையான வெகு பராக்கிரமம் பொருந்திய துணிவான செயல்களைக் கண்ட யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தையும் பிரமிப்பையும் உண்டுபண்ணிக்கொண்டே யிருந்தாள். திருஷ்டாந்தமாக அவள் அதி இளம்பருவத்தில் கலியாணம் ஆகியும் ஆகாமலுமிருக்கிற சமயத்தில் ஒரு கோபக்குணத்தினால் அவளுடைய பந்துக்களுக்குத்தெரியாமலும் அவள் வயதைப்போல் மூன்றுபங்கதிக வயதை யுடையவராய் அவளுக்கு எவ்விதத்தினும் பொருத்தமில்லாதிருக்கும் துர்ப்பாக்கியம் நிறைந்த அவள் கணவனுக்குத் தெரியாமலும் தனது சொந்தநாட்டைத் துறந்து சென்று ஒளிந்துகொண்டாள். குழந்தைமுதல் அவளைத்தெரிந்திருந்தவர்கள் முப்பது வருஷத்திற்குப் பிந்தி அவர்கள் பிறந்திருப்பார்களாயின் இவளை மற்றக்குழந்தைகளைப்போலவே பாவித்து நடத்தல் கேடு விளைக்கும் குற்றமேயாகு

மென்று அறிந்திருப்பார்கள். எப்பொழுதும் கேட்டிராததும் பெண்பிள்ளைகளுக்கடுக்காததுமான குறும்புகள் செய்யும்படி விடுக்கின்ற (அவளது) ஒய்வற்றுப்படபடத்துத்திரியும் குணமும், முக்கியமாய் அந்தகுழந்தைப் பருவத்திலேயே ஒருகாரணமுமின்றி இறந்த மனிதர்கள் மேல் அவளுக்கிருந்த கவர்ச்சியும், கூடவே உடனே தோன்றும் அச்சமும், சாதாரணமாய்த் தெரியாமல் மறை பொருளா யிருக்கும் எவற்றையும், * மந்தணமாயும் இந்தஸ்தூல உலகியற்கு அப்பாற் பட்டும் மனோ கற்பனைகளே யென்று சொல்லும்படியான விநோத விசித்திரமாயும் இருக்கும் விஷயங்களையே நாடும் அளவிலா அவாவும் அவைகளை ஆராய்ந்து அறியவேண்டு மென்று அவளுக்கிருந்த அதிவேக விருப்பும்; எல்லாவற்றிற்கும் முதன்மையாகத் தற்சுதந்திரமாகவும் ஒருவர் கட்டுப் பாட்டுக் குள்ளாகாமல் தன்னிஷ்டப்படியே தொழில்கள் நடத்த வேண்டு மென்று எவற்றாலும் யாவராலும் அடக்கி யாள முடியாத தேட்டமும், மனோ கற்பனை சக்தியின் செழிப்பும், மதர்ப்பும் அதி யற்புதமான உணர்ச்சியும் மானமும் ஆகிய இவை யெல்லாம் சேர்ந்து அவள் மற்ற மனிதர்களைப் போன்றவளல்லள்; அவள் தனித்த விசேஷப் பிறவியே; அவளைக் கொண்டு செலுத்தும் முறையும் மற்றப் பிள்ளைகளை நடத்தும் முறையைப் போலல்லாமல் வேறு தனித்து விசேஷமான முறையாகவே தானிருக்க வேண்டும் எனவும், அவளுடைய பந்துக்களும் சிநேகிதர்களும் எச்சரிப்பாய்த் தெரிந்திருக்க வேண்டி யிருந்தன அவளை அற்பமும் எதிர்த்து யாதாயினும் சொன்னால் உடனே அவளுக்கு கோபாக்கினி மூண்டு எழும்பிவிடும். இதனால் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் தேகங்குலுங்கி வலிப்புகளும் அவளுக்குக்காணும். அவள் இஷ்டப்படி செய்யப்போகும் செயல்களைத் தடுக்கவாவது அவள் சுபாவப் போக்குகளை மாற்றவாவது நிறுத்தவாவது முயன்று அவளுடைய சுபாவப்போக்குணத்தைக் கோபமூட்டி யெழுப்பி விடவாவது அவள் அருகில் ஒருவருமின்றி அவளைத்தனியே விட்டு விட்டால் அப்பொ

* மந்தணம்—இரகசியம்.

முது அவள் தனியாய் ஒரு இருண்ட மூலையில் போயிருந்து கொண்டு மற்றவர்கள் அவள் தனக்குத்தானே பேசிக் கொள்ளு கிறுள் என்று எண்ணவும் யாரும் அவளருகிலில்லாமலிருக்க யாரிடத்திலோ அவள் பேசுவது போலும், ஒளி வீசும் நக்ஷத்தி ரங்களிலும் இவ்வுலகத்திலன்றி வேறு உலகங்களிலும் சஞ்சரி த்து யாத்திரைகள் செய்யும் அதியற்புதமான கதைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே மணிக்கணக்காகவும் நாட் கணக்காகவும் காலம் கழிப்பாள். அவளுடைய *செவிலித்தாய் ஆனவள் இக் கதைகளைப் "பயனற்ற விந்தைப் பிதற்று" என்று கூறுவாள். ஆனல் செவிலித்தாயானவள் குறிப்பாய் இதைச் செய் ஆதைச் செய் யென்று ஒரு உத்தரவு செய்தாற் போதும் உடனே அந் தக் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியாமலே எதிர்ப்பதுதான் அவள் முதல் வேலையாயிருக்கும். ஒரு காரியத்தைச் செய்யாதே யென்றால் போதும் அதை என்னவரினும் சரி செய்தே தீர்ப் பாள். அவளுடை தாதியானவள் குடும்பத்திலுள்ள மற்றப் பந்துக்களைப் போலவே இக்குழந்தையை "ஏழுகலகப்பேய்கள்" பிடித்திருக்கிறதென்று உண்மையாக நம்பியிருந்தாள். அவளு டைய செவிலித்தாய்கள் எல்லோரும் அவர்கள் வேலைகளில் இவளால் பிராண கஷ்டமடைந்தார்கள். அவர்களுக்கு இவளது வீரம் பொருந்திய பிடிவாதமான முரட்டுமனதைத் திருப்பி வளைக்கவாவது இவளது அடங்காத பிடிவாதமுள்ள கொஞ்ச மேனும் பயம் என்பதே யறியாத சுபாவத்தை அன்பும் ஆதர வும் நயமுந்தவிர வேறெந்த விதத்தினும் அதிகாரஞ் செலுத்தி வசப்படுத்தவாவது முடியவேயில்லை.

அடிமைகள் முதலிய அடுத்தோர்கள் செய்யும் ஸ்தோத் திரத்தினுலும், ஆதரவற்ற தாயில்லாப் பிள்ளையே யென்று சகலமும பொறுத்து மன்னித்து வந்த பந்துக்களின் மிகுந்த அன்பினுலும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே செல்லமடைந்து கெட்டு அவள் பின்னுல் பெண் பருவமடைந்த பொழுது அவ ளுடைய தன்னிச்சையாய் நடக்கும் குணமானது இனக் கட்டுப் பாட்டின் நடவடிக்கைகளுக்கு நேர் விரோதமாய் நடந்து கலகம்

* செவிலி—இங்கிலீஷில் "கவர்னஸ்" Governess.

செய்யும்படி அவளை விடுத்தது தன் கருத்திற்கு மாருக ஜனங்களது பொதுக் கருத்தைப் பேணிப்போலி நடிப்பு நடிப்பதற்கும் அல்லது ஒன்றைச் செய்தால் ஜனங்கள் என்னவெண்ணுவார்களோ வென்று அஞ்சி ஒழுகுவதற்கும் அவள் உடன்படாள். அவள் பத்து வயதில் குதிரைச் சவாரி செய்தது போலவே பதினைந்து பிராயத்திலும் கூசாமல் ஆண்பிள்ளைகள் போட்டு ஏறும் சேணம் போட்டு ஏறிச் சவாரி செய்வாள். செய்யக் கூடாத காரியம் என்று ஜனங்கள் தப்பெண்ணம் கொண்டிருக்கும் காரியத்தைத் தான் செய்யவும் வெகு காலமாய் நீடித்து நடந்து வந்த வழக்கத்தைக் கைவிடவும் அவள் எப்படி பின் வாங்காளோ அது போலவே அவள் யாரையும் தலை குனிந்து வணங்காள். அவள் எவரையும் நிகரில்லாமல் எதிர்த்து வீரம் பேசுவாள். அவள் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்ததைப் போலவே பெரிய பெண்ணானபோதும் அவளுடைய அனுதாபங்களும் பற்றுகளும் தாழ்ந்த நிலைமையுடைய மனிதர்பாற் சென்றன. குழந்தையில் அவள் எப்பொழுதும் தனக்குச் சமான அந்தஸ்துள்ளவர்களின் பிள்ளைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவதைப் பார்க்கிலும் தனது அடிமைகளுடைய குழந்தைகளுடன் சேர்ந்து விளையாடவே பிரியப் பட்டவளா யிருந்தாள். வீதிகளில் கந்தைத் துணிகள் கட்டித் திரியும் கடைச்சாதிச் சிறுவர்களுடன் சிநேகஞ்செய்ய அரண்மனையை விட்டு வெளியே போய் விடுவாளே யென்ற பயத்தினுல் அவள் குழந்தையா யிருக்கும் பொழுதே அவள் மேல் சதா திருஷ்டி வைக்கவேண்டி யிருந்தது. அப்படியே அவள் வாழ்நாளில் பிந்திய காலத்திலும் தன்னைப் பார்க்கிலும் தாழ்ந்த நிலைமையி லிருந்தவர்க ளிடத்திலேயே அனுதாபத்தால் அவள் ஈர்க்கப்பட்டு இருந்தாள். தான் பிரபு வமிசத்திற் பிறந்தவளா யிருந்தும் பிரபுக்கள் சேகரத்தின் மீது தாழ்ந்தவர்கள் மீது எவ்வளவு பட்சம் காண்பித்து நடந்தாளோ அவ்வளவு கண்டிப்பான உபேக்ஷை காட்டி ஒழுகினுள்.

[இன்னும் வரும்.]

தி. மீனுக்ஷிசுந்தரம்பிள்ளை.

இன்னிசை இருநூறு.

இந்நூல் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவான் சோழவந்தான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ அ. சண்முகம்பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்றது. பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் நூல்களைப்போலவே பெரும்பாலும் வேற்றுமொழிகள் கலவாமல் தனித்தமிழ் மொழிகளானே நிரம்பியது. நாலடியார் முதலிய நீதி நூல்களைப்போல் ஒவ்வொரு கவியும் நீதியையே கூறுவது. பிள்ளையவர்களது சங்கநூற்பயிற்சியை நன்குவிளக்கிச்செல்வது. இவர்கள் அவ்வக்காலத்துத் தம்மனத்துட்டோன்றும் நீதிகளைப் பற்றி இன்னிசைவெண்பாவாக 200 செய்யுள் செய்துள்ளார்கள். அவற்றைப்பார்த்து என்மனதுட்கிளம்பிய ஆர்வத்தால் இப்பாநுவில் வெளியிடத்துணிந்தேன். ஆனல் நூலாசிரியர்ஆகிய பிள்ளையவர்களே அதிகாரப்பாகுபாடு செய்திருப்பின் மிகநன்றாயிருக்கும். இப்போது அவர்கள் தொல்காப்பியத்துக்குத் தமதுபெயரானே சண்முகவிருத்தி யென ஓர் விரிவுரையெழுதுவதைமேற்கொண்டு காலமுழுதும் அதிற் செலுத்திவருகையால் யானே என்சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டில் 20 அதிகாரமாகப் பகுத்து வெளிப்படுத்துகின்றேன். ஆதலிற்சிலகவிகள் அதிகாரஅமைதிக்கு வலிந்துகொள்ளக்கிடப்பினும் அறிவுடையோர் பொறுத்தருளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

எம். ஆர் கந்தசாமிக்கவிராயன்.

நூல்.

1 அதிகாரம் வாழ்த்து.

நன்னெறி முன்*னீரின் அறிவென்னும் நாழியான்
இன்னிசை வெண்பா ‖ முகந்திசைப்ப எண்ணுதாஉம்
பொன் §னிறத்து மால்விடைப் புத்தேள் இடம்பிரியா
அன்னை சிறுவர் அடி.

* முன்னீர்—கடல் ‖ முகந்து—மொண்டு ‖ நிறம்—மார்பு

2. போற்றுதூஉம் தன்கண் உயிரெல்லாம் பூத்தொடுங்கத்
தோற்றம் அழிவின்றித் தோன்றும் * துகளிலியை
ஊற்றுக்கோல் என்ன உயிர்த்துணை ஆகறன்
ஆற்றிப் பிறப்பறுக்கும் ஆறு.

* துகளிலி—குற்றமில்லான்.

3. அங்கண் விசும்புமுதல் ஐந்தொடு பல்லுயிரைச்
செங்கதிர்ச் செல்வனைத் திங்களைப் போற்றுதூஉம்
எங்கும் நிறைந்தொளிர் ஈறில் இறைவற்குத்
துங்க வடிவாத் துணிந்து.

4. நாமகட் போற்றுதூஉம் நாமகட் போற்றுதூஉம்
$ தோமில் இறைவன் அடிப்புணையால் துன்பமெனும்
‡ நாமக் கடல்நீந்த நல்லறிவு மீகானை
|| ஏமம் எனஈத லின்

$ தோம்-குற்றம் ‡ நாமம்-அச்சம் || ஏமம்-காப்பு

5. நூலினைப் போற்றுதூஉம் நூலினைப் போற்றுதூஉம்
காலம் கருதாது காயம் † இறுவரையும்
வாலறிவன் நற்றாள் வணங்கிப் பிறப்பறுக்கச்
சாலத் துணையா தலான்

† இறுவரையும்—அழியுமளவும்

6. நீத்தாரைப் போற்றுதூஉம் நீத்தாரைப் போற்றுதூஉம்
நேத்திரம் என்ன உலகை நெறி§ நிறீஇ
மூத்த அறிவினன் நூற்பொருண் முற்காட்டி
ஆத்தனையும் காட்டிவிட லான்

§ நிறீஇ—நிறுவி $ ஆத்தன்—கடவுள்

7. தூய மலர்தூய் இறைஞ்சுதூஉம் தொண்டியற்றித்
தாய்தந்தை ஆசான் இவர்தம்மைச் சார்பாய
காயமும் நல்லறிவும் ஈந்து கடவுளை
ஆயத் துணைநிற்ற லான்.

8. வானம் பரவுதூஉம் வானம் பரவுதூஉம்
ஞான முதல்வன் அருள்போல * ஞாலக்குப்
பானமும் ஆகி வளமும் பலஅளித்துத்
தானே துணையா தலான்.

* ஞாலக்கு—ஞாலத்துக்கு.

9. சிந்தித்து வாழ்த்துதும் சிந்தித்து வாழ்த்துதும்
* நந்தா அறத்தை இறைவனை நாடுயிர்க்கு
முந்துறத் தன்னையும் ஏனைய §மூன்றையும்
தந்தே துணையா தலான்.

* நந்தா—அழியாத. § மூன்று—பொருளின்பம்வீடு.

10. அன்பினைப் போற்றுதூஉம் அன்பினைப் போற்றுதூஉம்
அன்பும் § அறிவனும் வேறென்ப ஆய்விலார்
அன்பே வடிவாய் அறிவன் அமர்தலின்
அன்பே உயிர்காத்த லான்.

§ அறிவன்—கடவுள்.

முதலதிகாரம் வாழ்த்து முடிந்தது.

இரண்டாவது அதிகாரம் அறம்.

11. மெய்யறிவன் நூலின் விதித்து விலக்கிய
செய்தலும் செய்யா விடலும் திகழறன்
மைதீர் மனநாவாற் காயத்தால் வாய்ப்பன
செய்கஎஞ் ஞான்றும் தெரிந்து.

12. ஞானியெனத் தேவனென நல்லனெனச் செல்வனெனக்
கோனெனப்பல் கோடி கொடுக்கும் சிறப்பினையும்
ஈனும் மறந்தால் இடர்பலவும் ஈனுமால்
* ஆனது செய்க அறன்.

* ஆனது—குறையாமல்.

13. சிவாநினக்கே*ஓவா தறவினை செய்வேன்
அவாவேன் பிறஅன் பளியெனல் வேண்டும்
உவாமதி பாம்போ டுறுவது போலும்
அவாவொடு கூடும் அறன்

*ஓவாது—இடையறாது.

14. ‡ சினகரம்போய்த் தீர்த்தம்போய்ச் செய்யினும்நன்மை
வினைவேறு சிந்தையும் வேறாகும் ஆயின்
மனநற் *றளியொளிர் வாலறிவற் காணர்
தினையளவும் நீங்கார் திருக்கு

‡ சினகரம்—ஆலயம், *தளி—கோவில்.

15. நன்றென்ப கண்ணப்பர் செய்கருமம் நாடுங்கால்
அன்றென்ப தக்கனர் செய்த அறவினை
ஒன்றும் மனத்தியல்பாற் சொல்லும் உறுவினையும்
என்றிவை மாறல் இயல்பு.

16. சொல்லுழவர் வித்திடா தெய்ப்பிற் * றுகளெய்தும்
$செல்வறப்பிற் கேடுறினும் சேரா பழியவற்கு
நல்ல வினைதொடங்கல் நங்கடனும் முற்றாக்கால
இல்லையே நிந்தை எமக்கு

* துகள்—குற்றம். $ செல்—மேகம்.

17. தினையளவும் ஈசன் செயல்கடப்பார் யாரே
மனையே பொருளே மகவேயா தானும்
வினையால் இழப்பினும் மேவினும் பன்னேய்
*இனையா தறனியற்றல் இன்பு.

* இனையாது—வருந்தாமல்.

18. இயமாதி நோய்தரினும் எய்ப்பின்று செய்க
† முயல்கடை போயின் முடியாப்பே ரின்பப்
பயனெய்தும் காமாதி இன்பம்போற் பற்றும்
இயல்பினநீக் காமை இடர்.

† முயல்—வினை.

19. மலைத்துணைப் பஞ்சுமொரு தீப்பொறியான் மாயும்
தலைப்பட்ட நல்லறம்பல் கோடியும் சாயும்
நிலைப்பட்ட சான்றோர்க்கோர் தீங்கியற்றின் நீள்வான்
தலைபட்டுச் சாய்நகுடன் சான்று.

20. பேயரொடுபோலர் பித்தரென மெய்யறிவில்
தூயர் * வழீஇ நடப்பினும் சூழற்க
ஆயுங்கால் அவ்வா றொழுக அவாவல்நரி
$சியவினை மேற்கொள் செயல்.

* வழீஇ—வழுவி. $ சீயம்—சிங்கம்.

2-வது அதிகாரம் அறம் முடிந்தது.

[தொடரும்.]

அ. சண்முகம் பிள்ளை.

குடியின் கேடு.

உலகத்தில் வழங்குகின்ற முக்கிய கேடுகளில் சாராயங்குடித்தலுமொன்று. அதனையும் நல்லதென்று சாதிப்பவர்களுமுண்டு. அவர்கள் கூறுங்காரணங்களாவன. (1) சாராயம் வேலைக்காரர்களுக்கு மிக்க ஊக்கத்தையும் பலத்தையும் தருகின்றதென்றும் (2) மருந்து சாதன மாகிறதென்றும் (3) சக்தி பூஜைமுதலிய தேவதா பூஜைகளுக்கு உபயோகமாகிறதென்றும் ஆக இம் மூன்றுமே. (1) அநுபவத்தில் குடி சற்றுமில்லாதவனே அதிக பலமுள்ளவனாகவும், அதிகவேலை செய்பவனாகவும், நெடுநாள் ஜீவித்திருப்பவனாகவும்காணப்படுகிறான். (2) மருந்துசாதனமென்றால் பெரிய பெரிய வைத்தியர்கள் அதனை வெறுத்து தள்ளுவார்களா? ஹிந்துவைத்தியசாஸ்திரங்களில் வியாதிக்குப் பத்தியம் சொல்லுங்காலத்தில் இதனை முற்றிலும் நீக்கும்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே. மேலும் மருந்தாக எடுக்காதிருப்பார்களா? (3) பொய், கொலை, களவு, காமம் முதலிய மகா பாதகங்களோடு சாராயக் குடியையும் சேர்த்த சாஸ்திரம் தெய்வப் பிரார்த்தனைக்கு ஏற்படுத்தியிருக்குமா? அல்லது அதற்குக் கொடிய தண்டனை ஏற்படுத்தியிருக்குமா? "பாகல்காயைப் பூனைகொண்டு போய்விட்ட" தென்றால் கேட்பார்க்கு மதி எங்கே போயிற்று? கிறிஸ்தவமதம் இதனை அவசியமெனறு கூறுமென்றால் தங்கள் மதத்தில் மிக்க பக்தியுள்ள பாதிரிகள் வெளிப்புறப்பட்டுக் "குடி மகா கேடுள்ளது" என்று கதறிப்பிரசங்கம் செய்வார்களா? மகமதியர் கோரானிலும், பௌத்தமதக் கிரந்தங்களிலும், சமணருடைய மதப்பிரபந்தங்களிலும் குடியின் கேடுகளைப்பற்றி நன்றாய்க் கண்டித்துப் பேசியிருக்கின்றனர். இவ்வாறு சர்வமத விரோதமான விஷயம் தெய்வ பூஜைக்கு எப்படி உபயோகமாகும். குடி வெறியர் மதம்பிடித்து ஏற்படுத்திய கட்டுப்பாடென்று இதனை முற்றிலும் ஒழிக்கக் கடவோம். இவ்வித காரணங்களால் மேலே சொல்லப்பட்ட முகாந்திரங்கள் ஆதரவற்றவைகளாகின்றன. இக்குடிகேடு நம் தேசத்தில் பூர்வகாலம் இருந்ததென்றாலும் மிகவும் ஈனஜாதியாரிடம் மாத்திரம் இருந்து வந்தது. உயர்ந்த ஜாதியாரோ இதனைக் கண்ட மாத்திரத்தில் யமனைக்கண்ட உயிர் போலவும், புலியைக்கண்ட மான் போலவும் நடுநடுங்கிப் பதைபதைத்துத் துடிதுடித்து வெகு தூரத்துக் கப்பாலேயே வெறுத்து விலக்கி வந்ததுமன்றிக் குடியர்களைச் சாதி மதாசாரங்களை விட்டு விலக்கிக் கொடிய தண்டனைகளுக்கு உள்ளாக்கியும் வந்தார்கள். "கள் விற்றுக் கலக்காசு சம்பாதிப்பதிலும் கற்பூரம் விற்றுக் கால் காசு சம்பாதிப்பதே மேல்" என்ற பழமொழியாலேயே ஜனங்கள் இதனை எவ்வளவு இழிவாக நினை

த்து வந்தார்கள் என்பது தெளிவாகும். இக்காலத்திலோ ஸ்நானபானம் என்ற தொடருக்குச் சாராயத்தில் ஸ்நானம் செய்து சாராயத்தையே குடிக்கிறது என்றும் "ஊக்கமது கைவிடேல்" என்ற முதுமொழிக்கு ஊக்கத்தைத் தரத்தக்க மதுவை நீ கைவிடாதே என்றும் அர்த்தம் பண்ணி அநுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட பிரபுக்களின் தொகை அதிகரித்து விட்டது. சொல்லப் புகுந்தால் "வெட்கக் கேடும் சக்கிலியக் கூத்துமாக முடியும்" இதற்கு முக்கிய காரணம் நமது ஐரோப்பிய சகோதரர்களே. அளவற்ற நன்மைகளை நாம் அவர்களிடம் பெற்ற நன்றியை நாம் ஒருகாலும் மறக்கவொண்ணாதாயினும் இந்த ஒரு கேடானது குடம்பாலில் கடுகு விஷம் தெறித்தமாதிரி அத்தனை நன்மைகளையும் வீணாக்கிவிடும்படியான அவ்வளவு பெருங்கேடுகளை விளைவித்திருக்கின்றன என்பது மிகப்பரிதபிக்கத்தக்கவிஷயம். சாராயம் நிரப்பி வரும் நேர்த்தியான குப்பிகளும் அதன்மேல் ஒட்டியிருக்கும் கிலீட்டுக்கடிதங்களும், அதனை விட்டுக்குடிப்பதற்கு வைத்திருக்கும் பூப்போட்ட சண்ணாடி டம்ளர்களும், அக்குப்பிகள் அடுத்தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒழுங்கும், அவ்விடங்களில் போட்டிருக்கும் விலை யுயர்ந்த நாற்காலிகளும் மேஜைகளும் இன்னும் இவைபோன்ற பகட்டுக்களும் பார்த்தமாத்திரத்திலேயே மகான்களும் மதிமயங்கி விளக்கொளியைக்கண்டு சுற்றிச்சுற்றி வட்டமிட்டுப் பிறகு அதில் விழுந்து மடிந்துபோகும் விட்டிற்பூச்சி போல இப்படுகுழியில் விழுந்து அழுந்துகிறார்கள். ரத்தவிருத்திக்கென்று நயவஞ்சகம் பாராட்டிக் கொண்டு இரகசியத்தில் டிராம் டிராமாய்க் குடிப்பவர் சிலர். போகப் பேய்பிடித்துப் பேயாட்டம் ஆடிப் பெட்டி பெட்டியாய்க்குடிப்பவர் சிலர். கும்பல் கும்பலாய்க்கூடிக்குதூகலித்துக் குப்பி குப்பியாய்க் குடிப்பவர் பலர். டம்பாசாரிகளாய்த் தெருவில் திரிந்து டம்ளர் டம்ளராய்க் குடிப்பவர் சிலர். பிரபுக்களென்று பெரும்பேர்தரித்து பீப்பாய் பீப்பாயாய்ச்சாய்ப்பவர் சிலர். அந்தோ! இவ்வாறு குடித்து வெறித்துச் செய்யும் பல அக்கிரமங்களை அம்மம்ம! நினைக்கவும் மனங்கூசுகின்றது. எண்ணி முடியுமா? எட்டிலடங்குமா? பித்தம் முற்றிப் பைத்தியம்பிடித்தவர்போல் பேசாதெல்லாம் பேசச் செய்வதும் குடியே. அறிவையழித்து மூளையை வறளச்செய்து குணத்தைக்கெடுத்து மானத்தைக்குலைப்பதுவும் குடியே. நெஞ்சையுலர்த்தி நாவை வறளச்செய்து முகத்தைக்கருக்கி தேகத்தை வாட்டி எலும்புக்கூடாகும்படி செய்வதுங்குடியே. தள்ளாடித்தத்திநடக்கவும் இடறிக்கீழே விழுந்து மேலெல்லாம் புழுதிபடியத் தலைகால் தெரியாமலும், குண்டிகோவணம் தெரியாமலும் மலமோ மூத்திரமோ சாக்கடையோ என்று ஒன்றுந்தெரியாமல் மேலுங்கீழுமாய் உருண்டு உருண்டுபுரளவும், வாய் நுரை நுரையாய்க்கக்கவும், நாமும் இந்தக்கன்றாவியைப்பார்க்க

வேண்டுமோவென்று நடு நடுங்கி ஓடி வொளிந்தனபோல் கண்கள் உள்ளே செருகிக்கொண்டுபோகவும், கண்டோர் கவனித்து பரிதவிக்கவும் செய்கிறது குடியே. வயிற்றை உளைத்துத் தீப்பற்றி எரிவதுபோலப்பற்றி எரியச்செய்து கபத்தைக்கட்டி அஜீரணத்தையுண்டாக்கி பேதி கிராணிமுதலிய வியாதிகளுக்கு மூலாதாரமாவதும் குடியே. சண்டைகளுக்கும் அடிதடிகளுக்கும் குத்துவெட்டுக்களுக்கும் குடிகேட்டிற்கும் ஆதாரமானதுங் குடியே. கச்சேரிவாசலுக்குக் கழுத்தைப்பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுபோய்த் தண்டனையை யடையச்செய்வதுங்குடியே. அழியாத செல்வங்களை அழித்தும் குறையாத செல்வங்களைக் குறைத்தும் ஓட்டாண்டியாக்குவதுங் குடியே. காணி பூமியை விற்றுப் பெண்டீர் பிள்ளைகளைக் கண்ணீர் விட்டுக் கதறித் தவிக்கச்செய்வதுங்குடியே. சீ யென்றும் நாயென்றும் பேயென்றுஞ் சொல்லச்செய்து பல்லைக்காட்டிப் பலரைச் சிரிக்கச் செய்வதுங்குடியே. கொலை, களவு, காமம், பொய்முதலிய மகாபாதகங்களுக்குக் காரணமுங் குடியே. பெரியோர்களைக் கண்டமாத்திரத்தில் ஓடி யொளிந்து தலை குனியச்செய்வதுங்குடியே. அளவற்ற கொடிய நரக வேதனையை யடையச்செய்வதுங் குடியே. தோழர்காள்! சற்று யோசித்துப்பாருங்கள், நம்மைப் படைத்துக் காக்கும் கடவுளுக்கும், நாம் வழிபடும் மதத்துக்கும், நாம்பூஜிக்கத்தக்க பெரியோருக்கும், நாம் உண்டு உறவாடும் பெண்டீர் பிள்ளைகளுக்கும், உற்றார் பெற்றாருக்கும் புத்திக்கும் தேகத்துக்கும் புகழுக்கும் அந்தஸ்துக்கும் சிறிதும் சம்மதமாகாத இந்தக்குடியை யனுசரித்து அநியாயமாய் ஜன்மத்தை வீண்படுத்திக்கொள்ளலாமா? தெய்வமே இக்காலன் கையிலிருந்து நம்தேசம் என்றைக்கு விடுபடுமோ! கவர்ன்மெண்டார் இதனால் பெறும்இலாபத்தை என்று இழந்து வெறுத்து விலக்குவார்களோ? அந்தோ! இக்கேடு பெருங்கேடாயிற்றே! இம்மாபாதகத்துக்கு 24 மணித்தண்டனை விதித்திருப்பதுபோதுமா? இக்கேட்டை வேருடன்களைந்தெறிய நம்தேசத்தார் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டாலன்றி இத்தீ எங்கும் சூழ்ந்து சுட்டெரித்துக் கரியாக்கி விடும். எல்லாம் நம் விடாமுயற்சியாலேயே ஆகத்தக்கது. "முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்" "அடிமேலடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும்" ஆகையால் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்றமட்டும் இக்கொடிய நெருப்பை அவிக்க முயல்வாராக. எல்லாம் வல்ல ஈசன்கிருபை யுண்டாவதாக.

நன்மைநாடுவோன்.

ஜகத்ஜோதி.

[தொடர்ச்சி.]

அக்பர் சக்கரவர்த்தி அய்யாஸுடன் சொற்பகாலம் பழகி அவரது மதி நுட்பத்தையும் விநய சம்பத்தையும் கம்பீர குணத்தையும் கண்டு பெரு மகிழ்ச்சி யடைந்து அவருக்குத் தகுந்த மரியாதை செய்ததுமன்றி அப்படிப்பட்ட சிரேஷ்டமான மனிதன் தம் இராஜாங்கத்தி லிருப்பது அவசியமென்று நினைந்து அவருக்குத் தகுந்த வேலை யொன்று கொடுக்கவும் நினைந்தார். நினைத்த மாத்திரத்தில் நியமனஞ் செய்து நினைத்த மாத்திரத்தில தள்ளிவிடுகிற நம் ஜமீன்தார்களைப் போலன்றி ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்தே சகல காரியங்களையும் செய்கின்ற அக்பர் சக்கரவர்த்தி இக்காரியத்தில் தம் மந்திரி அபுல் பாஸிலைக்கலந்ததும் அவ்வாலம்வீழ்போலமைச்சனும் ஒத்துக்கு மத்தளம் சேர்ந்ததுபோல் அக்பர் கருத்தை அங்கீகரித்தனர். அச்சமயம் நம் அய்யாஸினது அதிர்ஷ்டவசததால் அரசிறைமந்திரிக்கு ஒரு உதவி உத்தியோகஸ்தர் வேண்டியிருந்தது. அரசிறைமந்திரியாகிய ராஜாடோடர்மல் மகா உத்தமபுருஷர். இராஜவிசுவாசத்தில் அவருக்கு மேம்பட்டவர் இல்லையென்றே சொல்லலாம். ஹிந்துவாயிருந்தும் அக்பர் அவரது உத்தம குணத்தையும் சாமார்த்தியத்தையும் வியந்து அவருக்கு இவ்வுயர்பதவியையளித்தனர். யாதொரு வரையறையும் இல்லாது முறை பிறழ்ந்து கிடந்த நிலங்களையெல்லாம அளந்து ஒழுங்குபடுத்தித் தரவரிசையேற்படுத்திக் குடிகளுக்குச் சௌகரியமான வரி யேற்பாடு செய்த மகான் இவரே. இவரது தெய்வ பக்தி மிகச்சிறப்புற்றது. ஒருகால் இவர் அக்பர் சக்கரவர்த்தியுடன் ஒரூருக்குச் சென்றிருந்தபொழுது தாம் நியம நிஷ்டையுடன் செய்யப்பட்ட சாளக்கிராம பூஜையைத் தம்முடன் எடுத்துப் போக மறந்துவிட்டார். சென்ற வேலைமுக்கியமானதால் மூன்று நாள் அவ்வூரிலேயே தங்கும்படிநேரிட்டது. அம்மூன்றுநாளும் தண்ணீர்கூட அருந்தாமல் பட்டினியாகவேயிருந்தனராம். இதனையறிந்த அக்பர்சக்கரவர்த்தி இவரிடம் வந்து சிற்றுண்டியா

வது உண்ணும்படி பலவாறாக வேண்டியும் அவர் சிறிதும் இணங்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட மகான்கள் பெரும்பதவியி லிருப்பதல்லவோ பேரழகு. குடிகளுக்கும் க்ஷேமம். நாட்டுக் கும் நன்மை. இராஜாங்கத்துக்கும் பெருமை. ஊர்திருமபி வந்தபின்னரே பூஜைமுடித்துப்பின் உண்டி உட்கொண்டனராம். அப்படிப்பட்ட உத்தம குணமுள்ளவரிடத்தில் அய்யாஸுக்கு வேலைகிடைத்தது அவன் பூர்வஜன்மத்துப் புண்ணியத்தின் பயனே. அய்யாஸ் வர வரத் தம் வேலையில் பேரும் புகழும்பெற் றனர். அவருக்கு இராஜக்கிரகத்தில் பெருஞ் செல்வாக்கும் மதிப்பும் உண்டாயின. அவன் கண்மணியாகிய ஜகத்ஜோதி யும் மங்கைப்பருவத்தை யடைந்தனள். தக்க வரன் சம்பா தித்துப் பெண்ணை மணம்புரிந்துகொடுக்கவேண்டிய பாரம் அய்யாஸுக்கு உறைக்கத்தலைப்பட்டது. இவ்வுலகத்தில் ஒரு தந்தைக்கு இதனினும் பெரியகவலை வேறொன்றுமில்லை. குலம், குணம், கல்வி, அழகு, சம்பத்துமுதலிய எல்லாப்பாக்கியங்களும் பொருந்திய மணமகன் கிடைப்பதென்றால் எளிதோ? நம் ஜகத் ஜோதியோ தாயில்லாப்பெண். ஆகையினால் அன்பும் ஆதரவு மாய் வைத்துக்கொள்ளும்படியான நற்குடிப்பிறந்தோனைத்தே டிக்கொடுப்பது இன்றியமையாதது. எது எப்படியிருப்பினும் ஜகத்ஜோதியின் மனமும் சிறிதும் கோணக்கூடாது. ஆகை யால் அய்யாஸ் அருமை மகளின் உள்ளக்கருத்தை நாளிடையில் பல உபாயங்களால் அறியலானார். அப்பெண்ணணங்கின்மனம் ஷியர்ஆப்கன் என்ற ஒரு வீரன்மீது பொருந்தியிருப்பதாக அறிந் தனர். தாம் நினைந்தவண்ணம் மேற்கூறப்பட்ட சகலகுணங்க ளும் அவ்வீரனுக்குப்பொருந்தியிருந்தன. அக்காலத்து வீரர்க ளுக்குள் அவனே கீர்த்திபெற்றவன். அவன் அங்க அழகும், அதனினும் அழகான அவன் குணஅழகும், ஜகத்ஜோதியின் பேரழகுக்கும் குணத்துக்கும் பொருத்த முடையனவாகவே இருந்தன. ஷியர்ஆப்கனும் அப்பெண்மணியைமணம்புரிய மனங் கவிந்தான். இஃது இங்ஙனமிருக்க இராஜகுமாரனாகிய ஸலீம் நம் ஜகத்ஜோதியைக் கண்ணுற்கண்ட காலமுதற்கொண்டே நேசம் பாராட்டினதாகச் சொன்னோம். அவ்வெண்ணம் அவன்

மனத்தினின்றும் சிறிதும் நீங்கவில்லை. அவன் ஜகத்ஜோதிக்குத் தன் எண்ணத்தைத்தெரிவித்தான். அவள் அதற்கிசையவில்லை. "ஆசை வெட்கமறியாது" என்றவண்ணம் ஸலீம் தன் எண்ணத்தைத் தன் தந்தையினிடமும் தெரிவித்தான். தந்தை அவன் கருத்துக்கிணங்கவில்லை. இராஜபுத்திரருக்கும் மகம்மதியர்களுக்கும் அந்தரங்க நேசத்தையுண்டுபண்ணி அதனால் இராஜ்ய க்ஷேமத்தை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டுமென்பது அக்பரின் கருத்து. கல்யாண சம்பந்தமே தாம் கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்றச் செய்யக்கூடியது என்பதை நன்கறிந்த மதியூகி அவர் ஆகையால், தம் புத்திரன் வீணாசை வைத்து மனமுடைந்து கெட்டுப்போகாவண்ணம் அய்யாஸ் மனோபீஷ்டப்படி ஷியர்ஆப்கனுக்கே நம் ஜகத்ஜோதியைமணம் புரிவிக்கத் தக்க ஏற்பாடுசெய்து முடித்தனர். தம் அருமை மகள்மீதுள்ள வாஞ்சையால அய்யாஸ் தம் அந்தஸ்துக்குத்தக்க கௌரவத்துடன் கல்யாண சம்பிரமங்களை நடத்தினார். சீராய் நடத்தியபடியால அநேக வீண்செலவுகளை விலக்கினர். அக்கல்யாண சம்பிரமங்களையும் அதன் சீரும் சிறப்பையும் பற்றிப் பேசாதவர் ஒருவருமில்லை. மணப்பந்தரில் மங்களவாத்திய கோஷங்களுக்கு நடுவே அத் தம்பதிகளை மகிழ்ந்து புகழாதவரெவருமில்லை. அவர்கள் நீடூழி இன்புற்று வாழும் வண்ணம் அனைவரும் அகமகிழ்ந்து ஆசீர்வதித்தனர். தெய்வ கிருபையாலும் இஷ்டபந்துக்கள் முதலியோருடைய பேருதவியாலும் யாதொரு இடையூறுமின்றிக் கல்யாணம் மிக்க விமரிசையாய் நடந்தது. அய்யாஸ் கொண்ட மனக்கவலையும் முற்றிலும் ஒழிந்தது. எல்லோரும் ஆனந்தக் கடலில் அழுந்தினார்கள். இராஜகுமாரனாகிய ஸலீம்மட்டுமே துன்புற்றிருந்தான். "கிட்டா தாயின் வெட்டெனமற" என்பதை உணரவில்லை "எட்டாப்பழத்துக்குக்கொட்டாவி விட்டாவதென்?" தந்தை சொல்லைத்தவிர்க்க முடியவில்லை. என் செய்வது "தாரமும் குருவும் தலைவிதியின் படியல்லவோ முடியும்" அக்பர் தன் மகனுக்கு மிக்க அழகு வாய்ந்தவளும் ராஜபுத்திரிகளில் உயர்குலத்தைச் சார்ந்தவளுமான ஜோட்பாயைக் கல்யாணம்பண்ணினன். ஸலீம் மனம்

முற்றிலும் ஜகத்ஜோதியை விட்டகலவில்லை. அதனால் ஷியர் ஆப்கனைக் கண்ணால் பார்க்கவும் சகியான். அவன் பெயரையும் பிறர்சொல்லக் கேட்க அவனுக்குப் பிரியமில்லை. அவன்மே லிருந்த வெறுப்பால் அவனைக்கொல்லவும் தீர்மானஞ்செய்தான். அக்பர் ஷியர் ஆப்கனுடைய வீரதீரதனை வியந்து அவனை மேலாகமதித்து வந்தபடியால் ஸலீம் யாதொருகேடும் அவனுக்குச்செய்யமுடியவில்லை. தன்னாற் கூடுமானகேடுகளைப்பிறர் மூலமாய்ச் செய்யத் தொடங்கினன். அரண்மனையைச்சார்ந்த பிரபுக்களுக்கெல்லாம் ஷியர் ஆப்கனிடம் வெறுப்புண்டாகும்படி செய்தான். அவர்களிடம பொறாமைக் குணத்தை மேன்மேலும் விருத்திசெய்தான். அரண்மனைகளில் இவ்வாறான விஷயங்கள் மிகச்சுலபமாய் நடக்கும். ஒருவர்மேல் அவதூறு சொல்லிப் பிழைப்பதே அங்கிருப்பவர்களுடைய முக்கியகுணம். தங்கள் காரியத்தைக் கைகூடச்செய்வதற்கு எதையும் சொல்வார்கள், நல்லோர்கள் ஆங்கு பழகுவது பெருங்கஷ்டம் "வெளுத்ததெல்லாம் பால் கருத்ததெல்லாம் தண்ணீர்" என்றிருப்பவர் நிர்மலமான மனமுடன் ஆங்கு பழகுவது அசாத்தியமானகாரியம். சமயத்துக்குத்தக்கபடி காக்கை வெளிதென்பாரும் தாய்க்கொலை சால்புடைத்தென்பாரும் பலர் நடமாட்டமாயிருப்பராகையால் நல்லவர்களுக்கும் நாகரீகமுடையவர்களுக்கும் அவ்விடம் பழகநேரின் நாகப்பாம்பினிடத்தும் நெருப்பினிடத்தும் பழகுவார்போல் சர்வஜாக்கிரதையாய்ப் பழகல் வேண்டும். அவ்விடங்களில் விருப்பும் வெறுப்பும் சக்கரம் போற் சுழன்று கொண்டேயிருக்கும். சுயகாரியத்தை முன்னிட்டு மேலான காரியத்தையும் கெடுத்து என்றும் முகமன் இயம்பியவண்ணமாகவே ஒழுகுவோரைத் தவிர்த்து ஏனையோர் சிறப்புறுதல் கஷ்டம். அக்பர் சக்கரவர்த்தி இத்தீக்குணங்களுக்குச் சிறிதும் இடங்கொடாத மகானாயினும் அவர் அரண்மனையிலும் இவைமுற்றிலும் ஒழியவில்லை. ஆகையால் ஸலீம் கொண்ட எண்ணம்சிறிதும்தடையின்றி நிறைவேறும்படியாகவேயிருந்தது. ஷியர் ஆப்கன் மகா புத்திமானாகையால் இவற்றை தன் மதிநுட்பத்தால் நன்கறிந்து அவைகளுக்குட்படாமல் காலங் கழித்துவந்தான். பாம்பொடு பழகுவதென்றால் சாமான்யகா

ரியமா? எவ்வளவு புத்திமானுக்கும் அரிதன்றோ? ஷியர் ஆப்கனு க்கு வர வர மனங்கசந்தது. அரசசம்மதிப்புக்கு அவன் கொண்ட ஆசையையெல்லாம் அடக்கிவிட்டான். அரசகுமாரன் பகைமையறிந்து இனி அரண்மனையை அணுகிலை ஆயுளுக்கே மோசம் வந்தாலும் வருமென்று உணர்ந்தான். கண்காணாத இடத்துக்குப்போய் "இனிது இனிது ஏகாந்தமினிது" என்று வசிப்பதே யோக்கியமென்று தன் கட்டழகியையுமிட்டுக்கொண்டு பங்காளம்போக நினைந்தான். அத்தேசத்தையாளுவோன் அக்பர சக்கிரவர்த்திக்கு அடங்கிய சிற்றரசன். ஷியர் ஆப்கனிடம் பேரன்பு வாய்ந்தவன். அதனால் அங்கண்பன்கீழ் ஓர் அதிகார ஸ்தானம்பெற்று நீர்வளமும் நிலவளமும்பொருந்திய பர்ட்வான் என்னும் திவ்விய தேசத்துக்குச்சென்று சுகமாய்க் காலங்கழித்துவந்தான். யமுனாதீர வாசத்திலும் இனிமையாயிருந்தது கங்காதீரவாசம். எங்குப்பார்த்தாலும்நிர்மலமாய்த் தோனறும் கஙகைநதிக்கரைக்கண ஓர் உத்தியானவன நடுவில் ஓர் அழகிய மாளிகை சமைத்துக்கொணடு தன் அருங்காதலியுடன் போகபோக்கியங்களை அனுபவித்துக்கொண்டும் பெரும் புகழும் உண்டாகும் வண்ணம இராஜகாரியங்களை நடத்திக்கொண்டும் தன் சௌக்கியத்தினும் குடிகளது சௌக்கியத்தைப்பல்லாயிரம் பங்கு மேலாக மதித்து அவர்களுக்குத் தன்னாலியன்ற நன்மைகளைத் தக்ககாலங்களில் செய்துகொண்டும் இனிமையாய்க்காலங்கழித்து வந்தான். அவனைக்கொண்டாடாத குடிகளில்லை. அவன் இனிய குணமும் தர்ம சிந்தையும் அன்பும அருளும் எவரையும வசியப்படுத்தின. இவ்வாறு இன்புற்று வாழுநாளில் ஜகத்ஜோதி ஒரு குழவி ஈன்றனள். அககாதலர் அக்குழவியை நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாக வளாத்துவந்தனர். இவ்வாறு ஷியர் ஆப்கன் இல்லறவாழ்வின் நலமெலலாம் நன்கு அனுபவித்துச் சுகமுற்று நெடுநாள் வாழுங்கால் தன்பால் அந்தரங்க அன்புபாராட்டிய அக்பர் சக்கிரவர்த்தி காலஞ்சென்றார். அது ஆற்றொணாத்துயரத்தை விளைவித்தது. தேசமெங்கும் ஒளி மழுங்கி அந்தகாரம் மூடிக்கொண்டதுபோல் தோற்றிற்று. நாடெல்லாம் நைந்துருகியது. நல்லோரும் நலிவுற்றார்கள். ஐம்பது ஆண்டு அமரர் அதிபதிபோல் ஆண்டுவந்த அக்பர் அரசாக்ஷியின் ஆனந்தத்துக்கு அளவுமுண்டோ?

[இன்னும் வரும்.]

எஸ். சாமிநாதையர்.